

pÚvodní obraz / **Pavel Matuška** k **VŘSR** * Téma / **Volby a humor**: i ten obrázkový; *od Babiše po Zemana* * **Kalendárium** * K věci / **Comics-stripy** v našem tisku * Z archívu / **Vladimír Renčín** -

e-GAG

„Muž na chalupě“ * Z domova / Snímky z Týna n/Vl.; Prešov v Pardubicích; Hurvínek ve filmu; Vyjídák ve Vokovicích; Neprakta ve mlýně; Mareš + Urban v 5+2 * Chlubna / Slíva Jr. a Slíva Sr. * 2x / **Fedor Vico** * Dokument / Šéf **Ká-Gé Ján Fakla** se loučí * **Retro** / **Zátokovi** by bylo 95 let; **Emilovi** 34 let * O humoru / Výběr z tisku * **GAG** / Už jen dvě čísla do konce * Ze Slovenska / Prešovské **Mozgy**; Kremnické **GAGy** a **Cíger**; Bratislavská alej (**Slíva a Lípa**) * Ze světa / Belgie, Polsko, Kypr, Srbsko, Rakousko * Mistři pláten / **Barták** a **Mišánek** * Z pošty / Ke **GAGu (plus)** * Glosa / **Teichmannův skicář** se plní... * Zub času / Jak to bylo s tím **Prazdrojem 2004** * Výsledky / Rumunsko, USA, Irán, Srbsko, Makedonie * **Propozice** / Francie, Rumunsko, Mexiko, Rusko, USA/OSN, Turecko, Čína * **Aj**.

slavská alej (**Slíva a Lípa**) * Ze světa / Belgie, Polsko, Kypr, Srbsko, Rakousko * Mistři pláten / **Barták** a **Mišánek** * Z pošty / Ke **GAGu (plus)** * Glosa / **Teichmannův skicář** se plní... * Zub času / Jak to bylo s tím **Prazdrojem 2004** * Výsledky / Rumunsko, USA, Irán, Srbsko, Makedonie * **Propozice** / Francie, Rumunsko, Mexiko, Rusko, USA/OSN, Turecko, Čína * **Aj**.

Měsíčník autorů a přátel české karikatury

e-číslo 2017 / 10

15. ročník

KRESBY: **BARTÁK**, **CÍGER**, **DOBROWSKI**, **FUKA**, **GARZIA**, **GAISLEROVÁ**, **HALLASCHITZ**, **HAMZAGIC**, **HEIDARPANAH**, **HIRŠL**, **HRADECKÝ**, **KAHRAMAN**, **KANTOREK**, **KOWALSKA**, **KUSTOVSKIJ**, **LICHÝ**, **MAREŠ**, **MARKS**, **MARTENEK**, **MATUŠKA**, **MIŠÁNEK**, **NEPRAKTA**, **NIKKARIN**, **OSPINA**, **PERNECKÝ**, **PRALOVSKÝ**, **REISENAUER**, **RENČÍN**, **SEIFERTO VÁ**, **SINÉ**, **SLÍVA**, **ŠOUREK**, **TAUSSIG**, **TEICHMANN**, **VANĚK L.**, **VHRSTI**, **VICO**, **VOMÁČKA**... ^{AJ}

pÚvodní
obraz /
**A změněn
svět!**

(Vladimír Iljič míří
na Zimní palác)

Věděli jsme to vlastně všichni, že nám pořád lžou. Když komunisti tvrdili, že vůdce, který se před sto lety v půli listopadu chopil moci, se jmenuje Lenin, mohli jsme tušit, že tak je to vlastně v Rusku se vším. Říjnová revoluce byla v listopadu, ten vůdce

se jmenoval Uljanov a též s Aurorou to bylo jinak. Vůbec žádné kule z ní neletěly na petrohradský Zimní palác. A tak se nedivte, že ani **Pavel Matuška** se nedrží dějinných reálií, když Lenina k moci vystřeluje právě z děla tohoto křižníku... (r)

Vladimír Renčín
1941 - 2017

Rozloučení

Pohřeb byl komorního charakteru (rodina + přátelé, s vyloučením médií), koncipován jako "poslední vernisáž" (s živou hudbou a minimem živého slova) a konal se v Městské hudební síni (která je v kapli Sv. Jana Nepomuckého), nedaleko ulice "V Kopečku", kde Renčínovi několik let žili. Účast byla přibližně 100 - 150 osob. Publikujeme jen tuto jednu aktuální fotografii (od rodiny měl její autor povolení fotografovat a má tedy snímků více, ale vzhledem k vyloučení médií na přání rodiny pro publikování v e-GAGu dojednal alespoň toto).

Toto číslo magazínu samozřejmě rodině pošleme, jako docela slušnou kolekci různých reakcí a výňatků na skon Vladimíra.

Liberecký *Jiří Hruboň*, jako letitý přítel rodiny a archivář všech prací Vladimíra Renčina se s námi podělil o tyto informace i poskytl tento snímek. Slíbil také, že postupně času budeme spolupracovat nad zpracováním historického uměleckého odkazu pro e-GAG.

Prozradíme, že na slibné cestě je možnost, že v Praze by ještě letos mohla být vernisáž velké výstavy zesnulého autora a to za plného vědomí rodiny. Tam se nebudou opakovat "bulvární" údaje typu, že Renčín, ač obecně známý celoživotní přísnou autocenzurou, publikoval více než 45.000 "vtipů", což je asi o 18.000 více, než ve skutečnosti (a překonávalo by to nejen *Nepraktu*, ale i "firmu" *BAPE*) apod.

e-GAG

Snímek: **Jiří Hruboň**

Bylo nám pětáctyřicet. Vladimírovi už, mně málem. Netušili jsme, že už brzy padne to-táč. Neříkali jsme tomu tak, doufali jsme už léta, že *to praskne*. Byla však *glasnost*! Ale v Rusku už byl Brežněv po smrti a v Kremlu sídlil Gorbačev, což bylo slibné. Začínali jsme si trochu dovolovat a mně to připomínalo jaro osmašedesátého. Renčín byl už čtvrt století na volné noze a zdrav. Já byl na volné noze teprve rok, ale ještě plných pěti měsíců před infarktem myokradu. Bylo to skvělé! V poděbradském sanatoriu Mír jsem se pak měsíc rehabilitoval v budově "Zámeček". A pro Vladimírovu výstavu na poděbradském Zámku jsem napsal úvodní text. Poděbrady jsou přesně uprostřed silnice Praha - Hradec Králové. Fakt bezva. A Láďa Hojný už zase dělal na magazínu "Slovo (nejen) pro muže". Dohodli jsme se, že tentokrát dojde na Renčina. Chce to sedm vtipů a jeden rozhovor. Téma? Vladimír už je zase na chalupě. **Nejspíš u vínečka a s knihou...**

MUŽ NA CHALUPĚ

VLADIMÍR
RENČÍN

Ne že by se Vladimír Renčín, pětáctyřicetiletý kreslíř, jehož vtipy patří k nejoblíbenějším, na chalupě narodil a vyrostl. Zato je na ní jako doma, tedy stejně jako v Hradci Králové. Když ho pak povinnosti občas přivedou do Prahy, patří zde k nejtěkavějším ze všech prvků — už aby byl zase pryč. Na chalupě se však mění v klidného, rozvážného a přátelského muže. Muže, jenž ústy svých figurek promlouval mj. ke 140 000 diváků, kteří během pár týdnů navštívili jeho výstavu na Staroměstské radnici anebo ke 120 000 čtenářů, kteří na místě rozebrali první vydání i dotisk knihy „Renčín 99“. Další kniha kresleného humoru „Lety a pády“ už má náklad přes 150 000 výtisků . . .

Nebudeme planě teoretizovat proč zrovna Renčínova práce má takový ohlas — konstatujme prostě, že je to evidentně humor ryze dnešní, lidový v tom lepším slova smyslu, národní. A pokusme se od autora získat objasnění drobných tajemství, která nabízí jeho tvorba.

flavo

NEJEN PRO MUŽE

Cena
10 Kčs

Tentokrát 7 x: Vladimír Renčín!

Foto Jaromír Kitner

■ Nejvíce asi každého zajímá, který muž ze stále dvojice lidových filozofů a glosátorů je vlastně ten slavný Dlabáček. A kde jsi pro něho vzal to jméno? – Když mě požádali, aby se rubrika, v níž tyto figurky měly vystupovat, také nějak jmenovala, hledal jsem vhodné jméno. Jednou ráno jsem potkal živého Jana Dlabáčka, bydlí kousek od nás, a tak jsem se ho zeptal, jestli bych jeho jménem nemohl pojmenovat kreslenou postavičku. Řekl, že je mu všechno jedno. A bylo to. Nejdříve ovšem nebylo jasné, který z těch dvou to vlastně je, byl v tom chaos. Ale dnes už je to pouze ten s knírem. ■ A ten druhý? – Pro toho jméno nemám, i když si ho lidé už pojmenovali. Tak třeba v divadle vystupuje jako Hamáček. Ale Rambousek to rozhodně není! Rambousek je ta třetí bytost, která se v kresbách občas také vyskytne. Myslím však shodně se Shakespearem: „Co do jména?“ ■ Jsou to přátelé, ale vykaží si... – To je taková drobnost, kterou dělám naprosto úmyslně. Nevím proč, ale rozhodně bych si nepřál,

110

P. S. Vladimír Renčín je také autorem šesti kreseb uvádějících jednotlivé části naší publikace.

Copak to asi tak Marie svému druhovi povídá? Nevím. A proč?

Ten vtip jsem si tenkrát buď nevystříhl anebo vystříhl a potom neoskenoval. A hleďte pak v těch papírových závějích...

aby si tykali. Tykáni má ve vztahu mezi lidmi své nevýhody. ■ **Oba hlavní hrdinové chodí po světě a komentují to, co vidí kolem sebe. Co je to především?** — Obecné vztahy mezi lidmi! Jsem rád, že si čtenáři na oba hrdiny zvykli, ale já si tím upletl na sebe bič. Teď dodám někam své vtipy a oni mi řeknou: výborně, to je legrace, ale... neměl byste ještě nějakou kresbu s téma dvěma...?

■ **Jak jsou vlastně staří?** — Ty figurky se v mých kresbách objevovaly vždycky, ale takto systematicky a vědomě se narodily až v letech 1970/71. ■ **Sám vášnivě rybaříš. Nezdá se ti, že by také Dlabáček mohl sedět nad splávkem častěji?** — Nechodím za rybami vymýšlet vtipy. Takže se mi jen tu a tam z tohoto prostředí dostane něco i do kreseb. Ale rozhodně to není úměrné času, který těm rybám věnuji. ■ **Máš smysl pro humor a ještě rybaříš. Nejsou právě tyto dvě oblasti typickou domé-**

nou mužů? — To bych se odvážil tvrdit nahlas jen tehdy, kdybych měl jistotu, že tento magazín budou opravdu číst jen muži. V poslední době občas potkávám u vody i ženy-rybářky... možná, že to jednou bude obdobně i s tím smyslem pro humor. ■ **Texty tvých kreslených vtipů až nápadně prozrazují tvou sečtělou.** — Kromě toho, že knihy s chutí čtu a sbírám, také je využívám. A bez uzardění se přiznávám, že k nim chodím i pro kus inspirace. Takže při četbě spojuji příjemné s užitečným... Mám shodnou radost, když se mi podaří vymyslet slušný vtip, jako když v antikvariátu najdu knížku, která není jen tak hned k vidění. ■ **Dnes už ti není kreslený humor koníčkem, ale povoláním. Zato**

máš jiná hobby — ryby, knihy... ještě něco? — Chalupu. I když ta chalupa je vlastně nutností — už kvůli těm knihám, do bytu se prostě nevejdou. Navíc jsem si tam konečně v pětáctyřiceti pořídil ateliér. Přestože jeden ze zákonů prof. Parkinsona říká, že opravdové výzkumy se dělají v dřevěných kolnách a ne ve skleněných palácích, dovolil jsem si ten luxus a vytvořil z vedlejšího chléva svou vlastní pracovnu. Ačkoliv se kreslením živím, mám jedno velké štěstí: zůstalo mým hobby i po tolika letech. ■ **Na co vzpomínáš nejraději z období svých humoristických začátků?** — Na tu radost, kterou jsem měl z každé kresby, kterou jsem viděl skutečně otištěnou v novinách. (IH)

PROMIŇ, MARIE, ALE TROCHU JSME S CHLÁPKAMA OSLAVOVALI TÓ, ŽE JSME SE NENARODILI JAKO ŽENSKÝ.

Naštěstí tenhle vtip se zachoval celý... No ano - magazín přece hlásí, že je pro Muže... Volná noha? Utekla jako voda. Když to ruplo, byl s ní konec. Už v prosinci jsem mířil za Renčínem. Potřebovali jsme přece barevný vtip na obálku prvního čísla Škrtu! /ih/

GAG se s dílem Vladimíra Renčina víceméně rozloučil už v listopadovém GAGu, který **věnoval jeho 75. narozeninám**. V zápětí jsme mohli pro novinářskou obec připravit také jeho medailonek včetně tuctu vybraných kreseb v **Mediažurnálu č. 1/2017**. I tak se objevilo na internetu dost nekvalifikovaných informací, navzájem se kanibalizujících, jak je pro honbu za prioritou v tomto světě dnes obvyklé. Převážně přebíraly základní informaci z wikipedie, takže byl Renčín charakterizován jako **kreslíř, ilustrátor a karikaturista** - ačkoliv pořadí, pokud jde o autorův význam, je přesně opačné. Nebýt uznávaným a hlavně oblíbeným karikaturistou, stěží by si kresbiček nějakého samouka někdo všiml.

Výběr z médií

Na internetu se de facto objevovala v zásadě tato informace: *Ve věku nedožitých 76 let zemřel po dlouhé nemoci populární kreslíř, ilustrátor a karikaturista Vladimír Renčín. Podle dcery Zuzany se poslední rozloučení uskuteční v kruhu rodiny a přátel. Renčín ve svých kresbách často komentoval politickou scénu a nebál se ani v době totality ironizovat a demaskovat tehdejší oficiální stupiditu. A i když se snažil pohybovat „v mezích zákona“, nevyhnuly se mu ani zákazy publikování.*

Zemřel známý kreslíř Vladimír Renčín

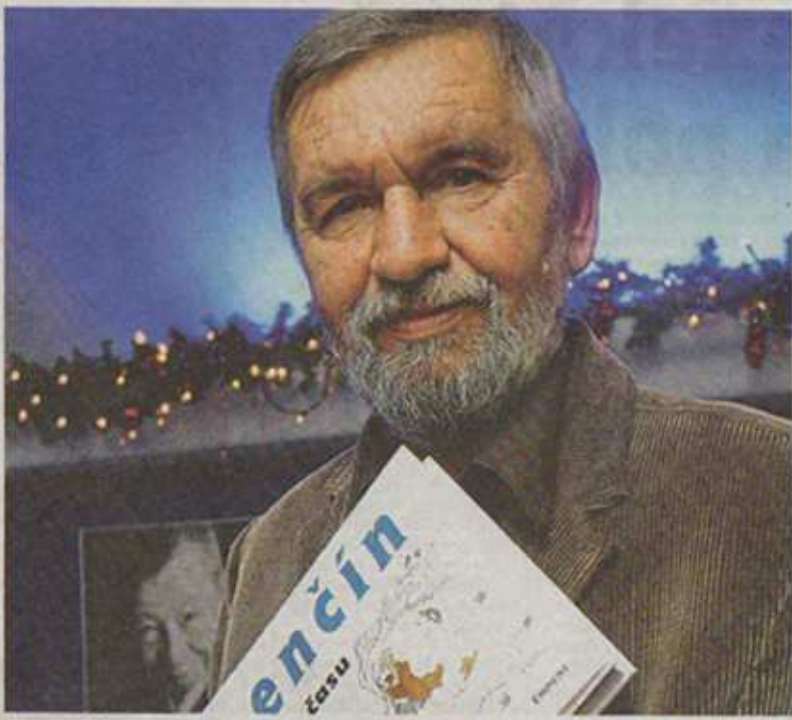
Kreslíř Vladimír Renčín si dělal legraci i z komunistů. Foto: MAFRA

PRAHA Zemřel český kreslíř, ilustrátor a karikaturista Vladimír Renčín. Bylo mu 75 let. Informovala o tom Česká televize.

Proslavil se svými „filozofujícími“ kresbami. Jeho humor dokázal bavit za totality i po ní. Za komunismu se nebál demaskovat tehdejší oficiální stupiditu. Snažil se sice pohybovat „v mezích zákona“, problémům se však nevyhнул. Občas musel s vtipy „na kobereček“.

Kreslíř používal ve svých dílech nezaměnitelnou linku a jedinečné byly i jeho postavičky - Dlabáček, Rambosek či Marie. V minulosti získal medaili Za zásluhy. (kul)

metro www.metro.cz DOMOV čt

Zemřel velmistr kresleného humoru

Ve věku 75 let včera zemřel po dlouhé nemoci kreslíř, karikaturista a ilustrátor Vladimír Renčín. Bylo mu 75 let. Rozloučení se uskuteční v kruhu rodiny a přátel. Proslavil se zejména originálními kreslenými vtipy glosujícími současné dění, které vycházely v novinách a časopisech desítky let. Děti zase znají z večerníků jeho Zvíátka pana Krbce. Renčinovy kresby vyšly ve třicetce knih, na desítkách dalších se podílel jako ilustrátor. Uspořádal více než stovku samostatných výstav a je držitelem mnoha ocenění - včetně medaile Za zásluhy, kterou dostal od tehdejšího prezidenta Václava Klause v roce 2011 jako jeden z nejvýznamnějších českých kreslířů, karikaturistů a ilustrátorů. ČTK

V rámečku jsou dva z článků, které vyšly 5. 10. 2017 v **MfDNESu** na str. 12 (**viz vlevo**) a v deníku **Metro** zpráva ČTK na str. 10.

V den Vladimírova skonání se v **České televizi** objevil nejméně dvakrát rozhovor s předsedou ČUK **Radovanem Rakusem**, což nebyla moc šťastně zvolená osoba. Sám přiznal, že se s Renčínem blíž neznal. Více o něm věděl **Jiří Slíva**, který se také na druhý den objevil s pár větami v **Událostech**, tak jako i **Mirek Kemel** a hradecký kamarád zesnulého **Milan Dus**.

Jinak byla vzpomínka sestřihána ze dvou starších TV pořadů - *Genu* a z *Hovorů na plovárně Marka Ebena*. V **ČRo Plus** v podvečerním pořadu komentářů Renčínovi věnoval vzpomínku **Karel Hvížďala**, který mj. připomněl někdejší první zjevení živého Vladimíra v redakci Mladého světa, kde Karel pracoval (**viz text** dále v tomto e-GAGu).

Ocenění Vladimíra Renčina

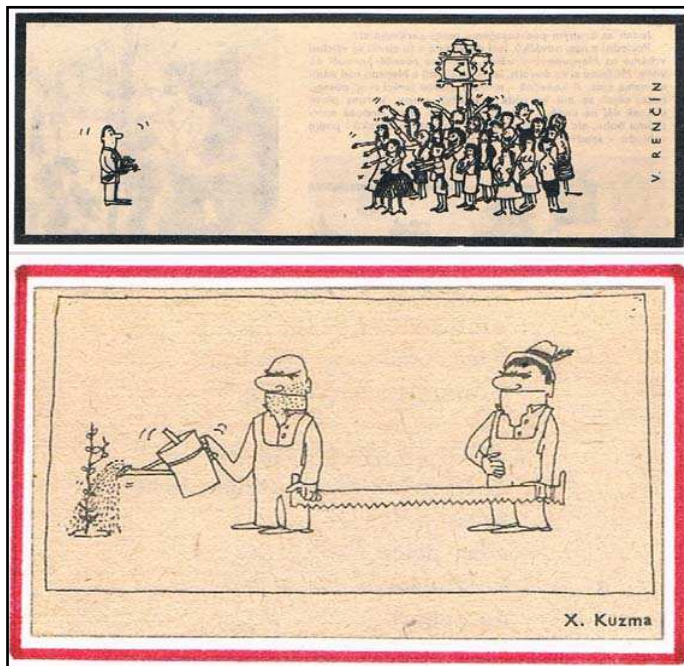
Pokud jsme zmínili [wikipedii](#), obsahuje krom základních informací například přehled cen, kterých Renčín v životě dosáhl. Potěší, že uvádí i prvou cenu v celostátní soutěži kresleného humoru "**Písek '68**". Pro nás je ovšem ještě zajímavější fakt, že jsou zde uvedeny čtyři ceny z popřevratových let a u tří z nich jsme byli osobně.

První místo v soutěži ČUKu "**Prazdroj českého kresleného humoru**" získal v Plzni Vladimírův vtip. **Horní dva snímky** ukazují Vladimíra na autogramiádě (s Hrubým) a na "stupních vítězů" (s Bartákem a Kotyzou). Bylo to v soutěži, kterou jsme připravili díky nápadu a vyjednání kolegy Aleše Vyjidáka (2005). **Výroční cenu ČUK** převzal Renčín v Praze v r. 2006 (**foto dole**) společně ředitelem královéhradeckého muzea Zahradníkem (za Humoresty) a s GAGmenem, jenž před časem vznik této ceny inicioval (dle polského vzoru). A pro nemocného Renčina převzal v r. 2014 Hanousek také **Novinářskou cenu za Nejlepší česko-slovenský vtip roku 2013** (**viz snímky na příští stránce!**) a s vedením ČUKu ji také v Hradci Králové oceněnému předal. Před tím už **Vladimíra Renčina** zastoupila na Praž-

ském hradě dcera **Zuzana**, která tu v r. 2011 převzala pro otce státní vyznamenání **Za zásluhy o stát** - v oblasti umění.

Novinářskou cenu na ceremoniálu v Praze převzal pro Renčina *Hanousek* a sálu plnému žurnalistů z pódia slíbil, že v Hradci při předání ceny **vyřídí Mirkovi** i jejich **potlesk**. Stalo se. Ve [wikipedii](#) najdete i tabulky s výčty autorových prací. Kupř. i nepřiliš informačně dopracovaný, ale zajímavý seznam jak publikací, tak katalogů. Navíc obsahuje i několika desítek rozhovorů či článků o *Renčínovi*. Mezi nimi je uveden článek ze **“Slova nejen pro muže”**, magazínu melantrišského **Svo-bodného slova**, který napsal ho *Ivan Hanousek*. Ak. mal. **La**-**dislav Hojný** ho vybavil sedmi Renčínovými obrázky, jež vtipně oddělovaly rubriky zábavného sešitu.

Text nazvaný **“Muž na chalupě”** z roku **1987** jsme zařadili do tohoto GAGu a našli jste ho na počátku čísla v rubrice **“Archív”**.

Díky archiváři Hruboňovi jsme pro tento GAG připravili i **dva první kreslené vtipy**, které *Renčínovi* otiskly v té době pro tento žánr základní týdeníky **Mladý svět** (**nahore**) a **Dikobraz** a na nichž je vidět, jak ne snad výtvarný talent, ale velká snaha a až zavilá pra-

covitost může začátečníka dostat až na vrchol. Plus věčná nespokojenost sama se sebou a intenzivní hledání vzorů, živých příkladů “jak na to”. Tedy to, co dnes u mladších autorů vídáme tak zřídka. (G)

Snímek: **Jiří Hruboš**

Vladimír Renčín: Rytíř českého humoru

"Jsi báječná, fantastická žena, Marie. Věčná škoda, že jsem tě nepoznal dřív než pivo!" Nebo: *"Měl jste pravdu, když se bere život jako muzikál, tak to docela ujde."* A do třetice všeho dobrého: *"Někdy se tak ptám, odkud jsme přišli, co jsme, kam směřujeme, jaký smysl má lidská existence? Potom si naleju odpověď a je zase dobře."*

To jsou texty ke kresleným vtipům Vladimíra Renčina, které mi uvízly v hlavě stejně jako jeho postavičky, v kterých se Češi a Moraváci poznávali, a proto ho měli tak rádi. Ivan Hanousek, teoretik kresleného humoru a vydavatel Gagu o Vladimírovi Renčínovi hovoří jako o národním umělci. Zdůvodňuje to tím, že jeho vtipy měli dělníci v šatnách stejně jako intelektuálové v kuchyni na lednicích. Byl to kluk vyrostlý v Pečkách u Poděbrad, od roku 1947 žil v Hradci Králové, nějaký čas v Hoděšovicích u Pardubic a pak zase v Hradci. Nikdy nepatřil k pražské bohémě a zřejmě proto spektrum jeho obdivovatelů bylo mnohem širší.

Bohumil Hrabal napsal: *"Kreslené grotesky Vladimíra Renčina jsou dobrodružstvím zkratu slov a kresby. Tyto dva žánry si navzájem hází míče do hry a protože Renčín miluje poezii, s chutí cituji Charlese Baudelaire: Groteska je absolutní humor."*

Vystudoval ekonomii na střední škole a po jejím absolvování pracoval jako úředník, redaktor a fotograf. Publikovat kreslené vtipy začal v roce 1963 a již za rok patřil ke kmenovým autorům Dikobrazu i Mladého světa, kam ho přivedl Miroslav Haďák - Lidák. Tam jsem se s ním seznámil stejně jako třeba Rudolf Křesťan, který s ním vydal knížky *Kos* a *kosínus* a později *Jak se do lesa volá*. Na začátku sedmdesátých let začal mít potíže kvůli spolupráci se zahraničními redakcemi a v roce 1974 se o něj začala zajímat i státní bezpečnost: měl zákaz publikování. Byl považován za kontrarevolucionáře, který zesměšňuje socialismus. On se ale nevysmíval nikdy žádnému režimu, ty ho nezajímaly, vysmíval se vždy hloupostem a lidi se smáli s ním.

Jeho kreslené vtipy se začaly objevovat v časopisech zase až na počátku osmdesátých let. Když měl v roce 1982 výstavu v Praze na Staroměstské radnici, stála před radnicí dlouhá fronta, jakou si už dnes nikdo nedovede ani představit. A podobně to bylo o něco později, když měl autogramiádu naproti Slovanskému domu Na Příkopěch v bývalém knihkupectví pana Drábka. Ivan Hanousek vzpomíná, že tam stáli lidé ve čtyřstupech a Vladimíru Ren-

činovi již tuhla ruka. Celkem vydal 30 knih. Dnes, v pětasedmdesáti, mu ruka ztuhla naposledy. Josef Kroutvor o něm napsal: "Renčínovi tuláci a rybáři jsou moderní Sokratové, lidoví mudrci, filozofové obyčejného života." Proto se jeho vtipům budeme smát dál.

Karel Hvízdala, ČRo Plus, 5. 10. 2017

Jak nás upozornil Petr Řezníček, vyšel vzápětí text i na webu **lidovky.cz** s názvem **OSOBNOST: Rytíř českého humoru**. Viz: http://neviditelnypes.lidovky.cz/osobnost-rytir-ceskeho-humoru-dzt-/p_kultura.aspx?c=A171006_155032_p_kultura_wag

Nebyl to jen novinář, někdejší redaktor *Mladého světa* (a spoluautor libreta k Saudkovu **Pepíku Hipíkovi**) posléze šéfredaktor *Mladé fronty* a *Týdne Karel Hvízdala*, který se takto vyjádřil ke skonu Vladimíra Renčina. Ne každý ho znal osobně, ale kdekdo ho obdivoval; první reakce na zprávu o smrti velkého autora českého kresleného humoru vyjádřili *pro idnes.cz* Jiří Slíva a pro e-GAG i další kolegové karikaturisti...

Přišla nám vzápětí i tato grafika:

Velmi mne mrzí že nás opustil pan Renčín. Nakreslil jsem jeho portrét. Je Vám plně k dispozici.

Miroslav Vomáčka z Moravských Budějovic

Ze slovenska dorazil text organizátora mezinárodních výstav **Petera Rázuse**. Zde je:

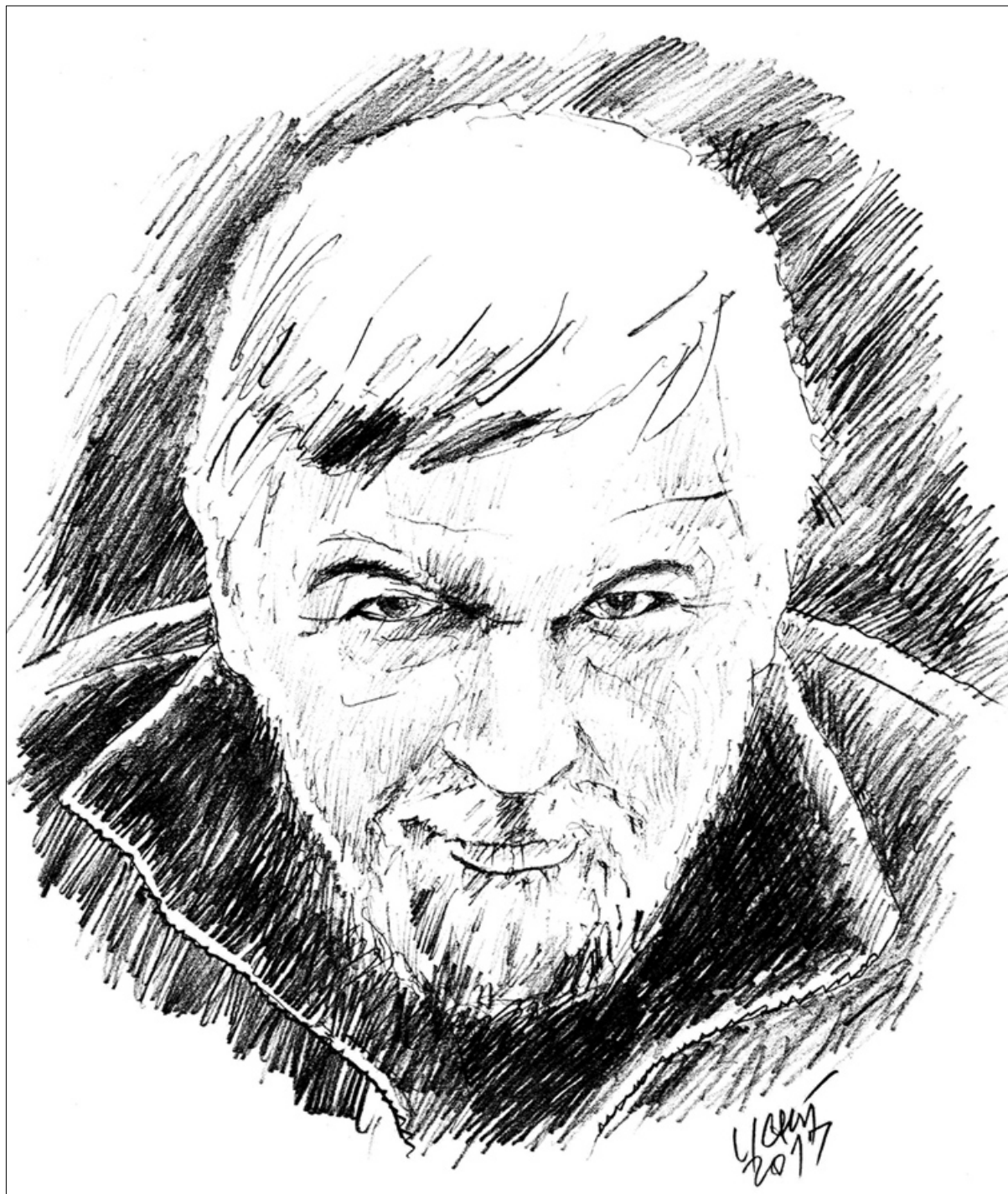
Cherubín Vladimír & spol.

Našťastie bol môj vývoj od puberty až do šiesteho decénia ovplyvňovaný inteligentným kresleným humorom Vladimíra Renčina. Môj vzťah ku kreslenému humoru sa naštartoval niekedy v roku 1968, keď som prvý krát zaregistroval jeho kreslený vtip. Nocou bežiaceho sedliaka, ktorý smerom k najchatrnejšiemu obydliu, do mesačnej noci kričí: Sused preboha sused vstávajte, na newyorskej burze klesli akcie!"

Potom to už bolo súznenie s Rambouskom & Dlabáčkom komentátormi vesmírneho i okresného diania, ktorým nenápadne nahrávala Marie, ale aj stretnutia so zberateľmi jeho kreslených vtipov. Nemal som to šťastie inštalovať jeho výstavu v Prešove a stretnúť sa s ním aj

osobne. Ale bola pre mňa česť, že mi dal autorský súhlas na logo s použitím dvoch rozradostnených panáčikov, ktorý majú radosť z asertívnej manipulácie... Cherubín Vladimír a spol. sú teraz na prechádzke vesmírom rozjímajúc nad jeho nekonečnosťou. Ak sa spomedzi oblakom ozve smiech, budem vedieť prečo...

Peter Rázus, kalokagathický hypochonder, Prešov

„Zítra jdu na pohřeb Vládi Renčína, s kterým se znám už od roku 1967. On to byl, který mně u šachových partií učil tajemství kresleného humoru. Díky němu jsem se potom potýkal s úspěchy i neúspěchy na poli „cartoons“ a nikdy jsem nelitoval. Díky němu jsem si mohl k muzice přidat druhého koníčka a oba se mě drží dodnes. Originál kresby věnuju Míle, jeho manželce, s kterou se znám celou tu dobu. Konečně ona byly Vláďova dobrá múza.“

Luboš Lichý, Hradec Králové

„Měl jsem ho moc rád. Byl to zvláštní, jemný člověk, žádný hospodský kumpán, utíkal raději do svého soukromí. Díky němu a Vladimíru Jiránkovi jsem ocenil jejich literární přínos české

karikatuře, když jsem sám přešel od vtipů beze slov k těm se slovy, protože jinak se naše doba vystihne jen těžko,“

Jiří Slíva, Praha

“Nedá mně to a musím napsat pár slov k úmrtí V. Renčina a P. Kantorka. Je mi to moc líto, že už nejsou mezi námi. Oba byli pro mě velkou inspirací. V letech 1968 - 1970 jsem si jejich fórky lepil do sešitů a vždy jsem se těšil na jejich nové postřehy ze života. Kantorkovu kočku jsem si v té pohnuté době dovolil také dát na svoje ex libris, za což se mu dodatečně omlouvám, ale myslím si, že by mu to nevadilo. Byl jsem také členem *Kant klubu*. Vtipy obou jmenovaných se budu i nadále probírat, bavit, inspirovat a snažit se přiblížit jejich dokonalosti. Čest jejich památce.”

Pavel Kotyza, Pardubice

Marginálie...

Jediná poštovní známa Vladimíra Renčina

V Gagu jsme už zaregistrovali několik různých “odchylek” od běžného kresleného vtipu z novin, výstavy anebo alba kresleného humoru. Například jako obraz na pomníku jistého zesnulého na hřbitově. Anebo jako etiketu na lahvi vína. Zde přinášíme poštovní známku; jedinou, kterou od Vladimíra známe. Zde jsou k ní katalogové údaje:

Pofis: kreslený vtip. Autor: Vladimír Renčín Kč 3,-

Houslista a žena peroucí prádlo v neckách (vyšel v sérii s kresbou Jiráňka Kč 3,60 a Slívy Kč 5,-) Datum vydání: 6. 9. 1995. Rytce Pavel Kovářik; náklad 3 435 000 kusů. (p)

Bílá opice: **Neprakta, Barták, Kobra, Renčín, Slíva, Jiránek...**

Výroční cenu udílenou profesním spolkem karikaturistů ČUK, v první fázi dostávali ti nejlepší a současně nejzasloužilejší autoři. Rozumí se tím, že jsme tento **Řád Bílé opice** (nazývaný podle kresby Michala Hrdého na vyznamenání) udíleli v termínu blízkému Státnímu svátku **28. října** (známého udílením **Řádu Bílého lva**). Nejlépe se to dařilo, když jsme cenu udíleli v předvečer velké slávy v gotickém sále na Pražském hradě. Mezi roky **2004 - 2009** se podařilo vyznamenat šest nejvýraznějších osobností našeho žánru*), jak jsou vyjmenováni v titulku.

Myslím tím, že jsme je dokázali ocenit ještě za jejich života... což má jistě svou cenu. Po skonu **Vladimíra Renčina** se nedávná rovnováha tří na tři vychýlila.

*) Výroční ceny si samozřejmě zasluhují i ti jejich nositelé, ať už z Písku, Hradce Králové anebo z Prahy, kteří se zasloužili o rozvoj anebo popularizaci kresleného humoru jinak než vlastní tvorbou vtipů.

Čtyři umělci z této šestice již mezi námi nejsou.

A není mnoho autorů z této silné generace či jejich následovníků, kteří si o takové ocenění říkají - pokud nepůjde o ocenění in memoriam osobností jakými byli Haďák či Molín, trpící za své dílo v minulém režimu. Anebo o nový pohled na soubornou tvorbu z odkazu Michala Hrdého, jehož originalitě, nemýlím-li se, se zatím nedostalo solidního kunsthistorického zhodnocení a zařazení. Z autorů, kteří po Srpnu 68 opustili okupovanou republiku se totéž týká zesnulého Štěpána či živého Steigera, i když se může zdát, že o to třeba nemají zájem. Konečně i zesnulý Malák a Born či živý Jelínek by neměli upadat do zapomnutí.

Krom dvou žijících nositelů Výroční ceny ČUK je mezi námi ještě pár autorů plus minus této generace, kterých bychom si měli v Česku stejně vážit, ať už jde o Vyčítala a Matušku z těch známějších anebo o Plotěnou a Hrubého z těch výtvarnějších. A každý může mít i další jména...

Pár řádek z bulváru aneb o vlezlé drzosti v AHA (v pátek třináctého)

Pocta kolegovi. „**Vladimír Renčín** byl po roce 1990 i mým **předsedou České unie karikaturistů**, moc jsem ho uznával...“ řekl **známý kreslíř Milan Kounovský**.

Ani nejmladší členové ČUK snad nenaletí tolika nepravdám v jedné větě. Kdo neplatí příspěvky, není členem. A kdo neumí kreslit, nebýval přijat ani za předsedy **Bartáka**, ani za předsedu **Kovářika a Rakuse**...

Ze smutečního oznámení

V zármutku podáváme zprávu všem příbuzným, přátelům a známým, že nás navždy opustil

pan **Vladimír Renčín**.

Zemřel po dlouhé nemoci ve středu dne 4. října 2017 ve věku nedožitých 76 let. S naším drahým zesnulým se rozloučíme ve čtvrtek dne 12. října 2017 v 11.00 hodin v Městské hudební síni v Hradci Králové, Zieglerova 91.

Jménem zarmoucené rodiny:

Míla, manželka; Vladimír, syn; Zuzana, dcera; Magdaléna a Julie, vnučky;
Matěj, pravnuček.

Děkujeme všem příbuzným, přátelům a známým za tichou vzpomínku a projevy soustrasti.

Kondolence a vzpomínka / Pavel Taussig

Vážení pozůstalí,

dovolte, abych Vám vyjádřil hlubokou soustrast nad Mirkovým úmrtím.

Znali jsme se ještě z dob před Vstupem. Pracoval jsem totiž v redakci slovenského časopisu *Roháč*. Když jsem pak na podzim r. 1968 přesídlil do Německa, působil jsem v redakci měsíčníku *Pardon* a měl jsem to potěšení vídat Mirka častěji, než v Bratislavě. Jeho kresby jsme všichni v redakci milovali, udělali jsme mu zvláštní rubriku, kvůli které pak měl bohužel problémy. Pokud se nemýlím, vyšla mu tam v nakladatelství *Bärmeier und Nickel*, ve kterém *Pardon* vycházel, minimálně jedna knížka. Po něžné revoluci jsem div nepraskl pýchou, když kvůli mně přijel do Prahy, abychom si popovídali.

Neznám žádného výtvarníka, který by se těšil takové oblibě, jako Mírek. Budíž Vám to ve Vašem žalu aspoň malou útěchou!

Pavel Taussig

Frankfurt/ M., 9. 10. 2017

*) Text (nahore) je vybrán z oficiálního smutečního oznámení, které má však větší formát a vypadá jinak...

Vítězný vtip je notoricky známý a v Česku jen těžko zpochybnitelný. Prostě realita zasazená do idylického prostředí českých chaloupek. Gender v tom nehledejte, dámy, které se jmenujete *Willoughby* anebo *Smetana*. Marie je prostá česká žena a nestydí se, že má ráda muže, který ji upřímně vyznává lásku. Na rezavou sokyni, která až k vzteku pění, se nedokáže zlobit. Ví prostě svoje.

Vladimír Renčín vyhrál domácí soutěž Prazdroje a ČUK nazvanou "*Prazdroj české kresleného humoru*".

Projekt měl úspěch coby výstava v sále, kde končí každá exkurze procházející slavným pivovarem - a že se tam dveře netrnou. To nejlepší prostě na konec. A katalog, i při aktuálním průzkumu, přináší několik bonusů, jejichž hodnotu jsme si v roce 2004 snad ani neuvědomovali.

PRAZDROJ
ČESKÉHO
KRESLENÉHO
HUMORU

Exhibice českých karikatur

Humor ochutí pivo, říká výstava

Obrázky inspirované hospodským prostředím je možné vidět v Pivovarském muzeu a pivovaru

17. 10. 2004
Pivo a humor patří k sobě. I pivo vzniká na Slovensku až desítky let. Právě v tomto hospodském prostředí vznikl český humor. Nad 150 prací z jejich osmdesát lety se můžete vydat na výstavu Pivovarského muzea a pivovaru.

Plzeň. Výstava, v níž jsou zastoupeny karikatury z českého humoru, představuje výstavu v Pivovarském muzeu a pivovaru. Výstava je otevřena od 17. října do 20. dubna. Vstupné je 10 Kč. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00.

Plzeň. Výstava, v níž jsou zastoupeny karikatury z českého humoru, představuje výstavu v Pivovarském muzeu a pivovaru. Výstava je otevřena od 17. října do 20. dubna. Vstupné je 10 Kč. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00.

PIVO K ZÁMĚNĚ. Výstava v Pivovarském muzeu a pivovaru. Výstava je otevřena od 17. října do 20. dubna. Vstupné je 10 Kč. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00.

LOGO: 10. 10. 2004. J. Renčina. Výstava v Pivovarském muzeu a pivovaru. Výstava je otevřena od 17. října do 20. dubna. Vstupné je 10 Kč. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00. Vstupní sálka otevře 17. října v 10.00.

Prazdroj českého humoru

Když se náměty náhodou - český kreslený humor patří navíc mezi světové špičky. Když se navíc spojí se špičkovým pivem, může vzniknout něco velmi zajímavého. Proto Prazdroj Českého humoru ve spolupráci s Českou unií karikaturistů (ČUK) uspořádá nejlepší české humoristy a vyhlásí soutěž o nejlepší kreslený vtip na téma pivo. O vítězi rozhodovali ti nepravdomluví - odborníci na pivní humor, mezi jinými například Jan Veselý, předseda Českého svazu pivovarů a sladivců, členové Divadla J. Čermáka a anebo Vojta Konec, odměny a naděny herce a herečky. Rozhodovali mezi téměř 500 pracemi, které byly do soutěže přiláhány. O tom, kdo soutěž vyhrál, budeme v Záhledu informovat u příležitosti otevření výstavy nejlepších prací v Plzni, kdy proběhne slavnostní předání cen. Měsíkem, práce mnoha účastníků soutěže se mají možnost vidět na stránkách našeho časopisu, kde už více než rok vydáváme ve spolupráci s Českou unií karikaturistů profily osmdesát českého kresleného humoru.

SOUTĚŽ

Nejlepší vtip o pivu nakreslil Renčina

PLZEŇ Nejlepší kreslený vtip na téma pivo bylo motto soutěže kresleného humoru, jejíž výsledky se vyhlášovaly v Plzni. Výzvu Plzeňského Prazdroje a České unie karikaturistů přijalo téměř sto humoristických kreslířů. Za nejlepší vyhodnotila porota příspěvek Vladimíra Renčina, o druhé místo se dělí Miroslav Barták a Jan Hrubý, o třetí pak logicky tři soutěžící - Oldřich Jelínek, Pavel Kotyza a Radek Steska. Cenu Michala Hrdého - si odnesla Vlasta Mlejnková. Výstava vybraných soutěžních prací s pivním humorem potrvá v Návštěvnickém centru Plzeňského Prazdroje do 20. dubna a výtěžek z prodeje knihy pomůže vozíčkářům. rof

Kupř. neoficiálně korunuje nejlepším našim karikaturistou **Renčina**, který se do soutěží moc nehrnul. **Alešovi Vyjídačovi** patří dík za tenhle NÁPAD. Pár autorů může uronit i dnes slzu (smíchu), když si připomenou, že v porotě byli *Cimrmani* **Weigel** (plus začínající herec **Kotek**) stejně jako na autogramiádě s nimi podepisoval svazek s jejich vtipy Plzeň (**Svěrák**). Viděli jsme po letech živého **Oldu Jelínka** a **Vlasta Mlejnková** si odnesla Cenu **Michala Hrdého**; to jméno má u nás stále soupající cenu! (**g**)

Definice? Kreslený seriál (komiks) na dvě, tři, čtyři okénka. Vhodný do novin. **Nahoře** je to romantický strip přístupný mládeži. **Dole** těžší kalibr. Domácí autoři: **Vhrstí** a **Štěpán Mareš**...

SÉRUM PRAVDY

KRESBY | ŠTĚPÁN MAREŠ ČÍSLO 186

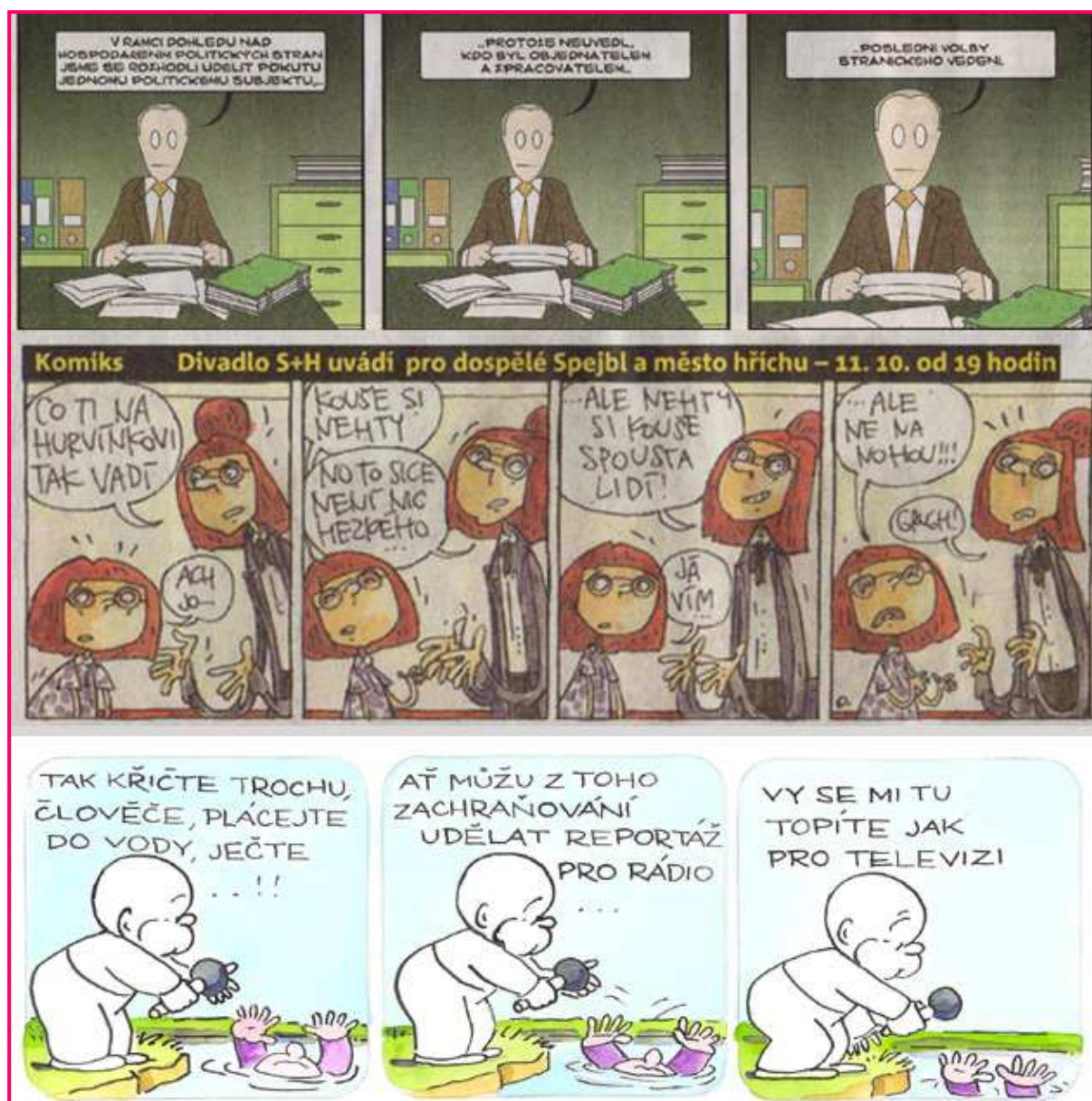

A nyní k tématu (a k ukázkám) podrobněji: Vhrstího jemně kolorované „Slzičky“ jsme našli na jeho stránkách, kde se také dočtete proč a kam své stripy kreslí. Tedy kreslil, pro-

tože mu došlo, že kreslení denního stripu je časově nemožné. Formát je zajímavý tím, že 4 políčka skládá do „čtverce“.

K **Marešovu** stripu „**Sérum pravdy**“ lze doplnit, že je už dlouho otiskuje „bezcestný“ nosič inzerce **5plus2** a tento exemplář pochází z 8. 9. 2017 (str. 25). Podle pořadového čísla **186**, kterým je obdařen, lze soudit, že černobílý strip v barevně tištěném periodiku vychází už delší dobu. Následný výtisk vyšel po týdnu, má číslo **187** a konvenuje spíš s první částí názvu stripu - se slovem „sérum“: Zlotřilé bakterie průjmu bojují o nadvládu ve střevech s těmi sluníčkářskými, které se však nedají pod výzvou: „Hlavně se z toho **NEPOS RAT!**“.

Kresebně je třeba strip pochválit, na rozdíl od jiných je Mareš pro čtenáře dobře „čitelný“.

To se nedá říci o tříobrázkovém bezvýrazném stripu autora **LuMa** z dalšího inzertního titulu **E15** (viz vydání z 22. 9. 2017, str. 14). Název je „**Na lavičce**“, námět politický, umístění v rubrice komentářů. Kresba nevalná, tak trochu zbytečná, je jen jedna ve třech políčkách. Pozoruhodné je, že je zřejmě stejná vždy - liší se jen texty v obláčcích, které však nejsou ani v originále moc k přečtení...

Rovněž ve zdarma poskytovaném všednodenním **Metru** se objevují „**Komiksy**“. Na této stránce je ten nápaditější; je to nemaskovaná inzerce na **program Divadla S+H**. I během září se střídá s bezjmenným stripem asi dodaným zahraniční agenturou. **Viz uprostřed!**

A dole jsme doplnili stripy na trojici - tento je „mediální“ od **Václava Hradeckého** (Český rozhlas) a autor jej poskytl ke svému medailonku v **Mediažurnálu** č. 3/2017. Námět i pro autora stripu typická figurka mají svou kvalitu (**viz!**). Autor stripu kreslil pro **Týdeník Rozhlas**.

Ještě novinka, i když se stripů netýká. V úterní příloze MfDNESu „Auto“ skončilo bez náhrady tamní pravidelné střídání vtipů **Pavla Kocmánka** a **Josefa Markse** (viz **uprostřed**). A dole komiksově známý **Nikkarin** kreslí „**Bedřicha**“ (Život je hrozný) pro rubriku **Rozjezd** v podivném periodiku **Čilichili** - vydává je jistý **Boomerang** pro **Vodafone**. Tento díl má název „**Baloňák píše život**“.

Zen žen je název lehce záhadný. Také „stagnující“ kresba vyžaduje trochu soustředění k pochopení. Pokud si na to za několik let existence comics-stripu v týdeníku **Respekt** čtenář zvykl, může se mu tvorba signovaná **Martin Mach Ondřej + Lela Geislerová** (autorka kresby) stát návykovou. V ukázkách současných stripů v našich periodikách zastupuje už léta méně časté stripy řešené vertikálně (**viz** vybrané **3 sloupky** po třech políčkách).

Poděkování Aleši Morávkovi, který nás zásobil ukázkami z vydání zde prezentovaných seriálků z deníku **Metro** a týdeníků **5plus2** a **E-15**, k nimž nemá GAG pravidelně přístup.

Philipovy sarkastické glosy

„Právě uvidíte v akci nejzkušenější přestřihávače pásek na světě,“ **žertoval** před pár měsíci manžel královky Alžběty u příležitosti otevření nové tribuny kriketového stadiónu. (...) Odcházející Philip sice důsledně plnil formální povinnosti, ty ale pravidelně narušoval **sarkastickými** poznámkami. Někteří je oceňovali, protože přispívaly k odlehčení jinak velmi formálních situací. Pro jiné byly jeho **uštěpačné** věty za hranou a hodnotili je jako urážlivé (...) „Vypadáte, jako když se právě chystáte do postele,“ řekl princ například v roce 2003 nigerijskému prezidentovi, který měl na sobě dlouhý úbor.

Jana Šafaříková: „Princ Philip že v 96 letech do důchodu“; MfDNES 3. 8. 2016, str. 8

4 ze 6 ilustrací **Lucie Seifertové** k článku „Pravidla lži“; Magazín MfDNES č. 32; 10. 8. 2017)

Že autority veřejnému prostoru chybějí? To zní zoufale přežile

Nový dokument Víta Klusáka *Svět podle Daliborka* vzbuzuje kontroverze. (...) Pokud Daliborek myslel svá videa „jako **parodii**“, na každého Daliborka je tu pár Luďků, kteří totéž myslí vážně. Za to, že se někdo narodí hloupý, nepochybně nemůže; byli tu vždy. Ale zatímco dříve se pohybovali mimo veřejnou sféru, tak sociální síť a tažení proti autoritám způsobily, že hlupáci jsou slyšet všude a mají i (...) posvěcený „nárok na pravdu“. (...) Ocitli jsme se uprostřed tuposti, za kterou intelektuálové dlouho bojovali. Aby každý mohl mluvit sám za sebe. Hezké, že?

Postava Daliborka v závěrečné scéně žvaní nesmysly. (...) Je exemplární ukázkou zdegenerované maximy (...) že si každý může říkat co chce, bez ohledu na cokoli. (...) Autority nejsou, protože jsme se jich stejně jako názorových hierarchií s úspěchem zbavili. (...) Je to Pyrrhovo vítězství. **Komickýjší** tím víc, že jsme do něj tolik investovali.

Petra Hůlová: „Dnešní tabu jsou konvence“; MfDNES 5. 8. 2017, str. 13

Fajn zábava na Zemanův účet?

Zavedení transparentních účtů politických stran (...) provázela taková ta už klasicky protikorupční atmosféra. Když uvidíme, kdo jim posílá peníze, budeme schopni lépe odhadnout, komu půjdou na ruku. Transparentní účet Miloše Zemana se proměnil v něco úplně jiného. Naplnily ho haléřové částky zaslané jeho odpůrci a doplněné vzkazy (...) Zúčtování se postupně stalo jen samoučelnou **zábavou**, připomínající atmosféru minulé prezidentské volby. Její vyhocenost opodstatnila špinavou kampaň, ze které pak Zeman těžil. (...) Když svou funkci přebíral, řekl sice, že chce být prezidentem dolních deseti milionů, následující čtyři a půl roku však vynechal jen málokterou příležitost ke **strefování** se do svých názorových odpůrců. K tomu přidával jeden přešlap za druhým (...) To všechno Zemanovi jeho haléřoví dárci vyčetli. (...) Jak získávala nová **zábava** na popularitě (...) objevovaly se inzeráty, **vtipy** a vše zakončila podobizna démona Pikaču. Velká část z nich byla **vtipná**. Ale některé se ukázaly být jen obyčejným útokem na Zemana či jeho mluvčího Ovčáčka. A jakmile **veselí** na Zemanově účtu dosáhlo tohoto bodu, začali **vtipálci** hrát ve prospěch prezidenta. (...) Zkušenost se Zemanem (...) je taková, že dokáže využívat situace, kdy se spravedlivá kritika jeho přešlapů překloupí v přehnané útoky.

Vojtěch Srnka: „Transparentní účtování se Zemanem“, MfDN

Jak se pozná dobrý učitel?

Ministr školství Stanislav Štělh je přesvědčen, že učitelé přidáno nakonec dostanou:

*„Potkal jsem suchary, kteří byli zbožňováni. Jejich žáci je popisovali jako divné, bez **smyslu pro humor**, ale spravedlivé, kteří hodně naučí. Čím jsou děti starší, tím lépe dokážou odlišit učitelského populistu od učitele, který je sice občas nepříjemný, ale má jim co dát a chce jim to dát. Dobrý učitel nemusí věčně **vtipkovat** nebo zkoušet něco nového. Musí to být člověk, který je otevřený novému.“*

Radka Hrdinová: „Minimální plat pro učitele?“ - rozhovor s ministrem v MfDNES 5. 9. 2017, str. 4

Sladkobolná romance bez uzardění

Romance se zpravidla považuje za nedůstojnou slovných soutěží, natož aby je vyhrála. Maďarská scénáristka a režisérka Ildiko Enyedi však křehkým a překvapivě **zábavným** příběhem plaché zralé lásky zrozené na jatkách odzbrojila i porotce. Zprvu totiž film *O těle a duši* zdánlivě aspiruje na další z komorních milostných dramát. (...) Jenomže pak se v podniku stane bizarní událost, která si vyžádá muže zákona uplacené pravou svíčkou a policejní psycholožku, jejíž komisní výsledky nastolí tón **absurdní grotesky**. (...) On je pozdní debutant, ona rodačka z Nitry. (...) Jsou dojemní, aniž by žebrovali o soucit, **zábavní**, aniž by metalí kozelce. (...) Jateční love story odmění trpělivého diváka důmyslnou stavbou, která plynule zvyšuje napětí, tempo, vzrušení i dávky **smíchu**. (...) Pokud si člověk odmyslí jistou monotónnost, kterou v sobě nese střídání scén ze života lidí a zvířat, vezme romantiku rád na milost. Neboť je vynalézavá, čistá, něžná a svým **humorem** nejen očišťuje, nýbrž mnohdy i čaruje.

Mirka Spáčilová: „Vítězná romance Berlinale čaruje humorem“, MfDNES 19. 9. 2017, str. 11

Borg a McEnroe

Led a oheň. Pravák a levák. (...) Na přelomu 70. a 80. let jejich soupeření otřásalo sportovním světem. Švéd a Američan působili jako učebnicové protiklady. Klidný gentleman a zuřivý protiva. (...) Jejich finále ve Wimbledonu 1980 náleží mezi nejnapínavější a nejkvalitnější mače v dějinách tenisu. (...) McEnroe se do finále protloukl poprvé. Na centrkurtu ho přivítalo bučení publika jako odezva výbuchů vzteku amerického fracka v předchozí partii s krajanem Connorem. (...) Výsledek 1:6, 7:5, 6:3, 6:7, 8:6 jen trochu napovídá o jeho dramatickosti. „Je **vtipné**, že můj nejslavnější mač je porážka. Další moje triumfy nad Borgem už si nikdo nepamatuje.“ Borg pár hodin poté v Praze přikývl: „Pozvedli jsme tenis na vyšší úroveň.“ **Výstřední bavič** (...) zjevně vyždímaný přeletem přes Atlantik odložil masku protivy, který dochází na kurzy krocení vzteku, docela ochotně odpovídal na dotazy. (...) Ti dva si rozumějí, mají podobný **smysl pro humor**. Rádi by se vídali častěji, než jim okolnosti dovolí.

Karel Knap: „Rivalové v Praze“. MfDNES 20. 9. 2017, str. 20

Skicář Václava Teichmanna

Merkelová a Schulz

Německé noviny v době blížících se parlamentních voleb (...) otiskují nejružnější variace **karikatur** toho, jak se Schulz snaží dosáhnout na Merkelovou - vždy marně (...) Schulz se často chová tak, že o výsledku už je stejně předem rozhodnuto (...) "Čím se liší Merkelová od Schulze?" objevil se v Německu **předvolební vtíp**. "Merkelová nemá plnovous".

Jana Šafaříková: "Clooney" z SPD vs. Mutti", MfDNES 20. 9. 2017, str. 8

Není humor jako humor...

"Když někdo hraje golf a je bohatý, to ještě neznamená, že je idiot". To je bohužel jedna z těch **vtipnějších** hlášek, které vypadnou z velkopaštíkáře Borise v podání Václava Kopty. Jeho postavu je možno vidět v divadle Kalich, kde David Drábek zrežiroval novinku "Dvě noci na Karlštejně". (...) A bohužel to, co se **humoru** týče, úplně nevyšlo ani napodruhé. (...)

Od počátku číší, že se autoři nemohou rozhodnout, zda divákovi nabízejí lehkou **uřehtanou veselohru**, či **střelenou komedii** pro mladé. (...) Kde se **smějou** příznivci jednoho, se totiž nemusí **smát** příznivci druhého a nad výsledkem krčí rameny všichni.

Tomáš Štáštka: "Karlštejn Vetřelci moc nenesdí", MfDNES 22. 9. 2017

Každý socialismus vrcholí hladomorem.

Tedy když se ho podaří dovést až do konce. Soudruh Antonín Novotný nám z prvo májové tribuny sliboval, že "**Maso bude!**" Místo toho přijela masa ruských vojáků. Soudruh Nicolás Maduro nabádá hladové Venezuelany, aby chovali a pojídali králíky. Ale ještě než uposlechl, přišly do země spalničky. Dostane se prý na každého.

Kresba: **Václav Teichmann** pro MfDNES (Skicář VT v rubrice **Názory**)

Tak jak je to? Klauni lidi děsí anebo léčí?

V pražských nemocnicích klauni ročně **rozesmějí** tisíce pacientů. Že **smích** léčí, připomíná Mezinárodní den **úsměvů**. Díky **úsměvu** je možné zvládnout strach i bojovat s nemocí. I proto docházejí za pacienty různého věku zdravotní **klauni**. "Ke klaunům jsem přišla před pěti lety, když jsem studovala na DAMU. Spolužačka mě upozornila, že bude konkurz, (...) říká Irena Dubailová, zdravotní klaunice a koordinátorka **klaunů** pro Prahu a střední Čechy. (...) "Nejde o klasická divadelní představení, ale o snahu přes **klaunský gag** a rekvizity vtáhnout pacienty do naší hry na lékařskou vizitu" (...) **Klauniády** probíhají ve dvojicích, každý z herců má svoji roli, které se stále drží. Jejich spolupráce se podobá **hrátkám komiků** Laurela a Hardyho, kdy jeden vede a druhý je popleta. (...) V Česku je 86 zdravotních **klaunů**.

Petra Hátlová: "Úsměv a červený nos léčí malé i velké...", MfDNES z 5. 10. 2017, str. 17

Zatímco autor kreseb pro předvolební agita-ci Babišova podniku na politiku nám zatím zůstává neznámý (i když hodně povědomý!) k autorovi obálky knihy Miloše Zemana s obvykle pro tohoto politika typickým „ne-stoudně slušným“ názvem se hlásí na obálce brněnský **Lubomír Vaněk**. Nevíme zda si tuto kresbu Zeman nebo vydavatel vybírali z více návrhů. Ale tento obrázek nedává knize žádnou přidanou hodnotu, není ničím jiným než doslovnou ilustrací... prostě je to polopatismus určený gramotným návštěvní-kům třetí až čtvrté cenovky periferního po-hostinství. Řiť i blbec jsou správně vybraná slova, výstižná pro image současného pre-zidenta, jehož „bonmoty“ dílo slibuje. Škoda, že Strana práv občanů neslibuje dát obča-nům právo poslat s nimi pana Miloše do stej-ného otvoru.

Lubomírovi honorář nelze závidět, ale je jen otázka času, kdy si Zeman vybere ke svým textům obrázky rovnou od Pivrnce Urbana. Zatímco Zemana si vytáhli k agitaci *souzi* ze SPO, noviny si všimly i dalších „humorů“ v předvolebním boji o hlasy. Topka sází na sa-tiru pro mladé (ti však těžko mohou pama-tovat Tondu Novotného s jeho prvomájovým „*Maso bude*“). A Dolínek se těší na stáří (ač jeho strana rozhazuje už dnes).

V MfDNESu z 19. 9. tr. zmínili i další kuriozity, ale že by ve volebních štábech hýřili volební vtípnosti...? Spíš ne... Ale něco najdete **na příštích stránkách**, byť to jsou spíš příklady o dělnosti novinářů.

Humor v **Respektu** v podání kmenového ilustrátora (karikaturisty) **Pavla Reisena-uera** je vlastně nepřetržitou kampaní nikoliv ve prospěch konkrétní strany anebo hnutí, ale ku prospěchu této země. Autor reaguje na konkrétní témata vtipnými odkazy na podobu politiků, ale také využitím obecně známých výtvarných děl (zde **Černí jezdci**). Nahoře je to ilustrace k souhrnu událostí *Minulý týden* v č. 23.

A O ČEM SNÍTE VY?

UŽ ROK MAKÁM NA VIZI PRO NAŠI ZEMI. PRO NAŠE DĚTI.

Aby mohly žít v bezpečném, inspirativním a férovém prostředí.

Finišuju a už brzy vám ji představím.
Důležité je, i jak to vidíte vy!
Co chcete změnit a napravit?
Když se zasníte, jakou zemi vidíte?

Pište mi na:

www.chcemelepsicesko.cz

STÁŘÍ NA ÚROVNI

Uprostřed vidíte kresby pro ANO od (bohužel nám neznámého) autora (**porad'te!**) a **dole** je povedený vtip (nám známého) **Jiřího Hiršla** k volbám (či k třídění odpadu?).

Karikatura a volby:

Superaktivní Vhrstí, jak se ukázalo na jeho webu, ani při svém pobytu v chráněném*) bytu na Slovensku nepřestává utuchovat ve svých tvůrčích záběrech. Neustává tudíž ani s kreslením vtipů, které ho sice už neživí, ale baví. A před pár dny jsme si našli na webu i jeden tzv. předvolební. Přinášíme ho proto, že politický kreslený humor nemusí mít jen podobu portrétní karikatury - anonymní kulatolebý poslanec může sehrát ve vtipu svou kritickou roli...

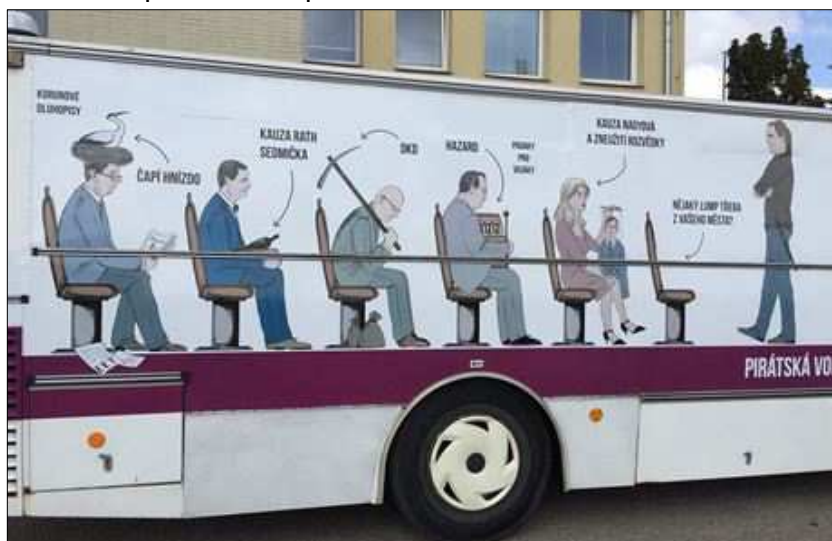

“Děvky jsou tady, děvky jsou tam...” zaduní slova hiphopové písně a část příbramského náměstí se vylidňuje. Jedna z babiček se červená, rodiče strkají své děti přilehlými ulicemi k domovu. Ty však chtějí zůstat stejně jako teenageři. Rapování je zjevně zajímavé. (...) Nechtěl lídr Pirátů **Bartoš**, aby zpěvák trochu ubral s těmi děvkami? *“Jsme Piráti, nikoho necenzurujeme nehraje-me si na Mirky Dušíny.”*

Muzikant **Cole** dál radí na pódiu a předseda obchází lidi na náměstí. *“Jsem jedinej český politik, kterej má **coule**,”* žertuje Ivan Bartoš. (...) Po cestě dál probíráme spor Pirátů s Janou Nečasovou dříve Nagyovou, o její **karikaturu** na pirátském autobuse (**viz foto!**) Někdejší šéfka kabinetu premiéra Nečase na obrázku - sedí **vepředu** a drží loutku svého šéfa a dnešního manžela. *“Její žaloba nám pomohla. Byla to nejaktivnější dobrovolnice naší kampaně,”* říká pobaveně Bartoš.

Včera mu dal soud za pravdu. Žalobu o stažení podobizny zamítl. **Karikatura** je podle něj přípustná a přiměřená.

Píše MFDnes 4. 10. 2017.

A teď už volební legrácky bez obrázků:

Lidovci sice v průzkumech balancují kolem pěti procent, ale předsedu Pavla **Bělobrádka** to neodradilo od toho, aby brzdil se svým smyslem pro humor. Co by dělal, kdyby jeho dítě bylo homosexuální? *“Říkal jsem manželce, že to chce deset dětí, aby se aspoň tři povedly.”* A znovu Bělobrádek: Jeho volební kraj je polepen plakáty s lechtivými nápisy *“Zvu vás na Veselou trojku, Pavel Bělobrádek”*.

Svým **smyslem pro humor** dává zabrat vlastní straně i předseda Miroslav **Kalousek**. *“Žertovat se zastřelením politika není slučitelné s konzervativními hodnotami. Omlouvám se svým přátelům za jiné,”* ohradil se poslanec TOP 09 proti spotu, v němž Petr Čtvrtníček odpráskne Kalouska puškou se zaměřovačem. Černý humor, to jo, jenže do toho ten odstřelovač v Las Vegas...

A ještě si přihněme z jiného soudku. Palcový titulěk v *Lidových novinách*: **“Zeman** rázně omezil pití!. Prezident takovou pomluvu rázně dementoval. *“Není pravda, že bych přestal pít alkoholické nápoje. Piji je dál s neutuchající chutí.”* Tak hlavně pozor na virózy, na podzim to bývá pěkný prevít! - píše Miroslav Korecký. To vše v sobotní MfDnesce ze 7. 10. 2017.

Nakonec ještě připojíme tři menší objevy - prvním je obálka k volbám týdeníku **Euro** (č. 33) s touto koláží avizující článek uvnitř zabývající se - tím co čtete dole na obálce sešitu. **Vpravo** je poněkud jiné „kafe“ v předvolebním *letákočasopise* s uváděným o-mračujícím zásahem pětimiliónů občanů se proslulý žvanil vedoucí cca pětičlenou stranu hodlá stát vítězem voleb. Podle říjnového „*Na vlastní oči*“, míří spíš na tupější část národa, která není zrovna nejmenší. Ovšem zmínovaných 3,6 milionů takových obyvatel snad ani v zemi žít nemůže. A to bereme v úvahu, že od stejné vrstvy nabírali hlasy při volbách do poslanecké sněmovny svého času komunistický cenzor *Sládek* a také Bártův popírač zdravého rozumu *Radek John*... koneckonců - vždyť hlavně z této komunity těží i slovenský boháč v čele dnešní české vládní strany.

Pavel Kantorek - přítel Okamury

Pokud vidíte, že pod vtipem **Pavla Kantorka** stojí napsáno, že autorem kresby je „**Pavel Kantorek, přítel Tomia Okamury**“, jde o dvojí možnost. Tou lepší je, že se Pavel před smrtí nechal umluvit nad panákem, či uplatit sumou z volební kasy. Nu a druhou, mnohem pravděpodobnější je, že se autora vtipu nikdo na souhlas neptal v naději, že se holt zesnulý výtvarník nemůže bránit.

Míla Martenek v „Haló novinách“

Pro úplnost dodáváme, že - v případě křepkého seniora mezi členy České unie karikaturistů i dle očekávání a jistě vědomě - vyzdobil „volební“ vydání českého levicového deníku **Miloslav Martenek**.

Ve schránce jsme našli tiskovinu se dvěma jeho barevnými vtipy. Samosebou satirickými, avšak (stejně jako u Kantorka) nikoliv přímo se týkajícími aktuálního předvolebního boje.

**Katalog k výstavě?
Ale ne. V Týně nad
Vltavou uspořádali
výstavu ke katalogu!**

Pod názvem „X a X let pod sluncem“ se v Týně nad Vltavou vzpomínalo a slavilo dvacet let činnosti Městské galerie, která od roku 1996 uspořádala 250 úctyhodných (a ne jen tak nahodile se po sobě trousících) výstav uznávaných (a nejen místních) umělců.

Kurátorka Marie Hanušová získala pro svou zálibu a zároveň profesí trvalou podporu radnice...

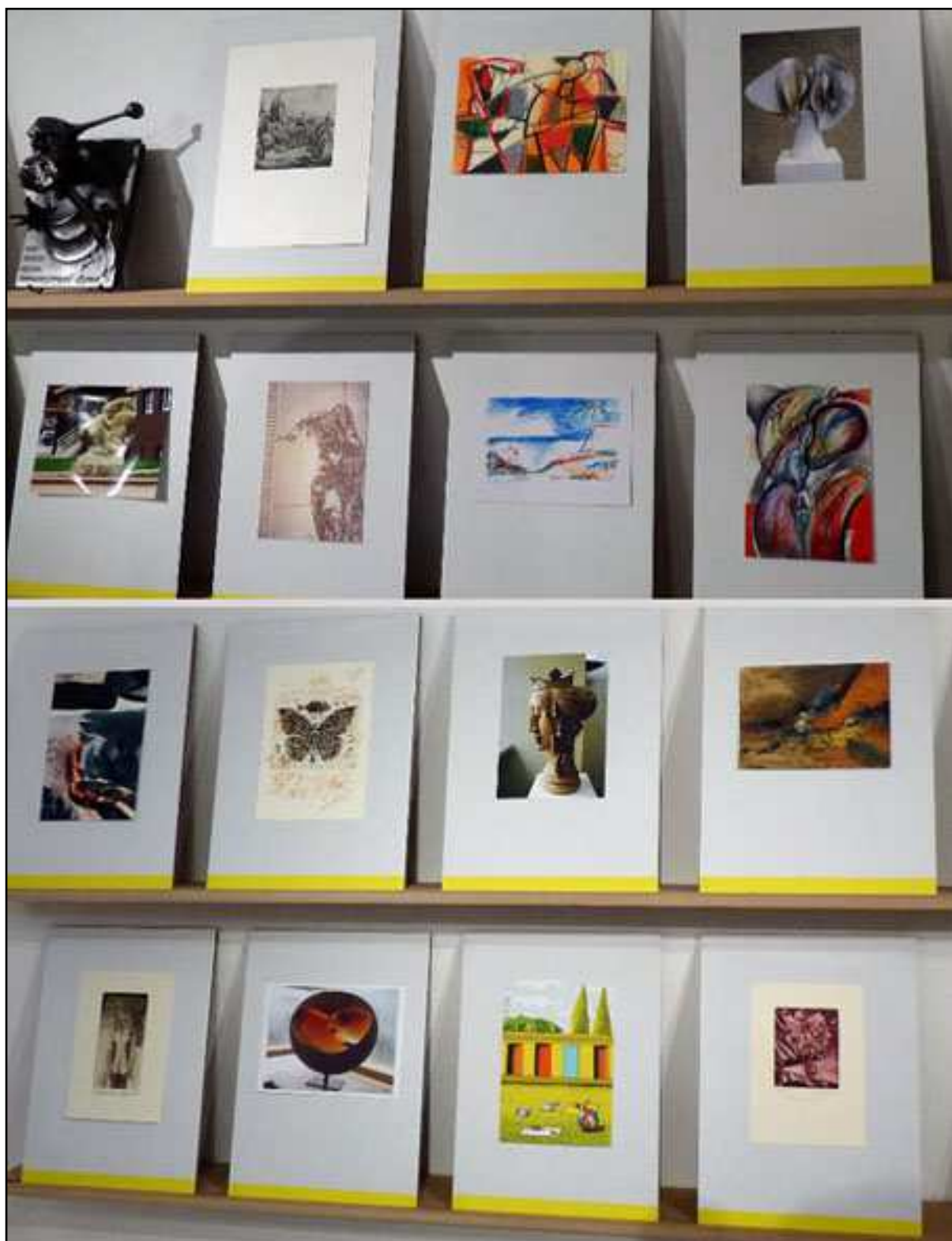
Nápad byl prostý, ale pro každého, kdo měl někdy s pořádáním tzv. „kolektivní“ výstavy nějakou zkušenost, hodný obdivu. „Korespondenční“ koncept výstavy přinesl na jih české země díla 155 umělců z domova i ze světa.

Bylo to v sobotu 2. září tohoto roku, kdy došlo ke křtinám publikace a zároveň k vernisáži k ní uspořádané výstavy všech pro knihu došlých „A - čtyřek“.

Jak knihu, tak výstavu připravila Petra Herotová, která oslovila veškeré *dohledatelné* umělce, kteří během této doby v Týně vystavovali. A jelikož šlo o

práci hodnou ocenění „Za mravenčí píli“, objevily se na výstavních policích též práce autorů výtvarného humoru a karikaturistů. Mezi jmény figurují třeba *Miroslav Barták*, *Jiří Hiršl*, *Radek Machata* či *Jiří Slíva*. A též *Miloslav Martenek* a *Emil Šourek*, kteří na vernisáž do Týna dorazili osobně - jak GAGu sdělil další z přítomných vystavujících **Miloš Kohlíček** - autor snímků, které vidíte nejen na této stránce, ale také na straně další. Ty zachycují právě tu jednotu formátu A4 lišící se jen koncipováním díla na šířku či na výšku. A zároveň onu přirozenou různost kresby, malby a všemožných technik, které k výtvarnému umění patří a proto je tak po řadu staletí stále zajímavé a přitažlivé. (red.)

16 ze 155. Tak by šlo nazvat výsek (vlastně dva nad sebou) z fotografií pořízených na výstavě v Týně nad Vltavou. Nejde o výstavu kreslených vtipů, ale de fakto vážnou přehlídku výtvarných prací, mezi nimiž se najdou i díla karikaturistů. Mohou návštěvníkovi posloužit coby oddech mezi ukázkami současné výtvarné tvorby, které ne vždy musí být každému přístupné a pochopitelné, i když prvoplánová srozumitelnost jistě nepatří k cílům dnešního umění. Pestrost, jako přidaná hodnota každé víceautorské expozice, budiž pochválena a pro zastoupení žánru “kreslený humor” (i kdyby jen ve stopovém množství) budiž pořadatelé velebeni. /r/

Snímky: **Miloš Kohlíček**

Divoké víno věnované živým starouškům

Zbrusu nové číslo prastarého časopisu *Divoké víno* je věnováno 80. narozeninám Václava Barty, básníka, textaře, hudebníka.

Oslavy uspořádané v Praze 27. září využila společnost ROSSMANN k tomu, aby předala vydavateli časopisu *Ludku Hessovi* slavnostně šek na 300 000 Kč určených na zřízení nového babyboxu v nemocnici Tomáše Bati ve Zlíně. Dar je součástí akce „Dejme úsměv dětem“, kterou dělá firma ROSSMANN každoročně.

Zmíněné č. 91 visí na adrese www.divokevino.cz.

Vyšlo na den přesně jako první číslo DV před 53 roky. Hess připomíná, že o pouhý rok než Václav se v září dožil i básník a herec Miloň Čepelka, muž mnoha profesí a tvůrce humoru. (R)

Když se vám ten kopec tak líbí, tak tu zůstaneme, ale musím vás upozornit, že támhle je Bílá hora.

S Nepraktou na kopec (viz obr. výše!)

Až do 16. listopadu lze uskutečnit cestu na výstavu Neprakty ve větrném mlýně ve Staré Vsi u Chomutova. Název má „Z historie národa českého“ a jak píše pořadatelé, jde o projekt **Velké Vlastenecké Výstavy** neboli „Putování českou historií s Jiřím Winterem - Nepraktou“.

S Urbanem na vrchol (viz foto!)

V týdeníku „5 plus 2“ z 8. září 2017 byl na str. 34 k přečtení celostránkový ilustrovaný článek s fotografickým doprovodem o současném převtělení výtvarníka známého coby chrlič lidových sprostáren. Název článku zní **“URBAN nosil kříže až pod vrchol”** a týká se promoakce k namalování obrazů Křížové cesty, jejíž kompletní sadu pořídil smržovkovský sáňkař Petr Urban za pouhých 30 dní - a sám ji na šestkrát odnosil k instalaci do tamního kopce. Nebyla to legrace, i když teď tvrdí, že je

dnes o čtyřicet kilogramů lehčí než dříve. Soubor desek (jde o kopie) nazývá familiárně *Křížovka* a skládá se z 15 obrazů / zastavení. Autor v článku o sobě tvrdí, že je sice hřišník, ale není neznaboh. Z hřičů je mu nejbližší *Obžerství*. Pro jistotu (asi kvůli svému odpudivému Pivrcovi) připouští, že si za kopcem v roklí připravuje ještě *Peklo*. Pro vážné zájemce zde otiskujeme kompletní stránku z uvedeného týdeníku...

(otočte, prosím stránku!)

Urban nosil kříže až pod vrchol

Na kopci **ve Smržovce** na Jablonecku mají **patnáct obrazů z poslední Kristovy cesty** a vzniká i peklo.

■ MILOSLAV LUBAS

ČR | Úžasné hlasy legendární zpěvačky Evy Pilarové a sólisty opery Národního divadla Ludka Velho se rozléhaly nad Křížovou cestou, kterou namaloval Petr Urban ve své rodné Smržovce na Jablonecku. A také ji stavěl.

Křížovou cestu s patnácti zastaveními a s obrazem Panny Marie Smržovské pokřtila nedávno také hudebnice Lenka Morávková. Do Smržovky dorazila s nástrojem, který nemá ve světě obdoby – Bohemian Cristal Instrumentem, s jakými varhanami z barevných skleněných tyčí nasměrovaných kolmo k zemi. „Petrovu Křížovou cestu znám už tři roky a byla jsem kmotrou výstav, kde ji lidé mohli vůbec poprvé vidět,“ řekla jedna z nejslavnějších českých zpěvaček Eva Pilarová. „Kdo Petra nezná jako malíře, bývá z jeho Křížové cesty často u vytržení.“ Patnáct křížů s výjevy z Křížové cesty se nachází ve Střední Smržovce mezi Ovečkovým betlémem a roklí pod vrcholem kopce, kde se navíc rodí Smržovské peklo. Šestnáctým zastavením je obraz Panna Maria Smržovská. Nevísi však na kříži, ale na stromě pod pekelnou roklí.

Urban se v uplynulých třiceti letech proslavil především jako autor kreslených vtipů s Rudou Pivnicem a Květou Pěničkou, často velmi drsných. V poslední době se věnuje úsměvným, ale také velmi vážným obrazům.

Ke konci práce mívál vidiny a nemohl usnout

Urban přemýšlel o Křížové cestě pět let a pracoval na ní v roce 2014 celý měsíc. „Jeden obraz jsem maloval dva dny, vždycky od poledne do půlnoci,“ prozrazuje Urban. „Ke konci jsem už měl vidiny a nemohl jsem usnout. Jak jsem zavřel oči, hned mi před nimi běhaly výjevy z Křížové cesty.“ Urbanovi na Křížové cestě hodně záleží. Vystavoval ji mimo jiné v německém Stuttgartu na velké církevní slavnosti Kirchentag.

30 dní maloval Petr Urban Křížovou cestu. Vede k roklí s obrazy hříchů.

Při stavění Křížové cesty pracoval Urban po dlouhé době i jinak než s tužkou, perem a barvami. Do kopce vedle svého domu ve Smržovce pomáhal vynášet kříže s obrazy pro svou Křížovou cestu.

„Do kopce jsem vyšel s kříži šestkrát za sebou,“ říká sedmapadesátiletý Urban, bývalý saňkař, reprezentant na dvou zimních olympijských hrách. „V době před třemi lety, kdy Křížová

cesta vznikala, bych měl s vynášením křížů problém. Ale teď jsem o čtyřicet kilo lehčí, kromě jiného zase každý den sportuju.“

Kreslíř je sice hříšník, ale není neznaboh

Urban skutečně není prototypem vzorného umělce a je náchylný především k jednomu z hříchů – k obžerství. Mezi neznabohy se však neřadí.

„Jsem si jistý, že nic na světě se neděje náhodou. Existuje osud i prozřetelnost, což jsem poznal v životě i ve sportu,“ prohlašuje Urban.

„Nic na světě se neděje náhodou. Existuje osud a prozřetelnost.“

Kristův příběh, plný tajemství a krutosti, považuje Petr Urban za nepoučejší v celé historii lidstva. Velmi si přál, aby jeho obrazy s Kristovým příběhem našly místo právě ve Smržovce. „Naši předci se tady usídlili už na začátku osmnáctého století a můj život i tvorba jsou se Smržovkou neodmyslitelně spjatá,“ svěčuje se Urban. S myšlenkou vybudovat Křížovou cestu ve Střední Smržovce přišli manželé Honcnejmanovi, sousedé Petra Urbana. První zastavení vzniklo díky podpoře Spolku Malé Polsko. U Ovečkového betlému se objevilo před necelým rokem. Všechny obrazy na Křížové cestě jsou kopie Urbanových originálních olejomalb.

Podobu Křížové cesty vytvořil Jan Vondrák ze studia Mjolk architekti. Václav Kulhánek, emeritní kanovník Katedrální kapituly u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích, doplnil obrazy svým slovem, stejně jako v minulosti Křížovou cestu Josefa Jíry.

Ke vzniku Křížové cesty pomohl rovněž Karel Koláček ze starokatolické církve v Jablonci nad Nisou. Svými slovy opatřil zastavení Bičování a také Smržovské peklo. Patnácté zastavení a zastavení u Panny Marie Smržovské provázejí slova papeže Jana Pavla II. Farář Koláček na adresu Urbanovy Křížové cesty řekl, že každý si projde v životě utrpením. „Neberme ho jako pohled od Boha, ale jako něco, co dá našemu životu hloubku,“ dodal Koláček.

Urbanova Křížová cesta měří 850 metrů a z louky stoupá do lesa. Na vrcholu kopce za zastavením s Pannou Marií Smržovskou se ukrývá žulová rokle.

„Právě ve skalách vzniká Smržovské

Petr Urban před jedním z obrazů, z nichž vzniká ve Smržovce peklo. Malíř do něj namaluje hříchy. Peklo se nachází v žulové lesní roklí nedaleko od Urbanova domu.

FOTO | OTA BARTOVSKÝ

Při otevření Křížové cesty se mezi Urbanovými obrazy vytvořilo dlouhé procesí zvědavých lidí.

FOTO | MILOSLAV LUBAS

peklo. Lidské osudy provází mnoho podob, dobré v nás musí bojovat se zlem a s demony,“ upozorňuje manželka malíře Inka Urbanová. „Tudíž i peklo ve skalách za Pannou Marií Smržovskou má opodstatnění. Petr tam namaluje hříchy. V roklí budou fotokopie obrazů. Zatím tam turisté najdou Závist a Pomluku, Petr vytvořil také originál pro Obžerství.“

Kříže s obrazy řemeslníci zapustili do kamenných podstavců. Jedno zastavení Křížové cesty vyjde na 15 tisíc korun a na všechna se našli sponzoři. „Křížovou cestu završí rozhledna s kaplič-

kou a zvoničkou, zatím na ni Spolek Malé Polsko hledá dárce,“ konstatuje Urbanová. „Její výstavba si vyžádá asi tři sta tisíc korun.“ Na Křížovou cestu ve Smržovce se při jejím otevření vypravilo zhruba 300 lidí. Nechyběl mezi nimi například herec Pavel Nový.

Křížovou cestu si prošel také Stanislav Jirouš, ředitel základní školy v Desné, který ve Smržovce bydlí. „Křížová cesta je bezvadná. Petr Urban dělá Smržovce obrovskou reklamu,“ tvrdí Jirouš. „Když někam přijedeme a řekneme, odkud jsme, tak lidé vždycky řeknou jako první jeho jméno.“

Aby toho nebylo málo, pozornost věnuje stejný týdeník trochu místa i dalšímu podobně do listu expandujícímu výtvarníkovi.

(Otočte prosím opět stránku!)

S Marešem za holky!

Je to tak, ve stejném týdeníku "5plus2" na str. 38 je článek s titulkem: **"Rád kreslím holky, říká Mareš"**. Karikaturista a výtvarník Štěpán MAREŠ se zde prezentuje článkem a třemi fotkami na půlce stránkového formátu (**viz níže!**). Výstava, o níž se zde píše, už skončila, o zmiňovaném 186. dílu "Séra pravdy" píšeme v tomto čísle na jiném místě. (red.)

„Rád kreslím holky,“ říká Mareš

ČR | Karikaturista a výtvarník Štěpán Mareš právě nakreslil 186. pokračování komiksu Séro pravdy. Pro týdeník 5plus2 jej připravuje už čtvrtým rokem.

„Nezdá se to, ale jsou to hromady výkresů. Všechno dělám samozřejmě v daleko větším formátu, než potom čtenáři vidí v novinách,“ vysvětluje autor komiksu. „Rád do našich krátkých příběhů kreslím ženy, slečny, holky, ale také typické české hospodské figurky, které meditují nad obyčejnými věcmi,“ dodává Mareš. Týdeník 5plus2 je jedním z mála časopisů v Česku, v nichž vychází komiks. Čtenáři zpravidla znají ze světa přetištěného amerického kocoura Garfielda od kreslíře Jima Davise, francouzského Pifika či pejska Snoopyho.

„V našem ‚Séru pravdy‘, jak se strip

od začátku jmenuje, není jeden hlavní hrdina. Snažíme se s humorem ztvárnit život normálních lidí na ulici, v práci, v hospodě. Politice se spíš vyhýbáme, ne z nějakého ostychu či ‚strachu‘, ale hlavně proto, že politiky je kolem nás už tak až moc,“ říká Mareš. A vzpomíná na jeden z posledních příběhů. „Osobně mám rád třeba strip, kdy se dva kamarádi v restauraci baví o počasí – o zuřících hurikánech a blížících se přehánkách a bouřích, aby jeden z nich pak zažil opravdovou bouři doma, po svém pozdním příchodu z hospody. To je prostě ze života,“ míní autor. Uznává, že ne vždy bývá výsledný komiks k po-

pukání. „Humor je velmi subjektivní záležitost a nikdy se netrefíte do vkusu všech. ‚X‘ čtenářů se zasměje a ‚x‘ třeba vůbec. Je to jako s filmem či s hudebou. Někdo má rád zkrátka holky, někdo zase vdolky,“ dodává výtvarník.

Štěpán Mareš právě vystavuje v Galerii Konírna v Lípě nad Bečvou své ilustrace, portréty, ukázkou komiksověho detektivního příběhu, který připravuje se spisovatelem Ondřejem Neffem, a samozřejmě klasiku – Zeleného Raoula. Nekonečný seriál politické satiry vychází v Reflexu od roku 1995 každý týden. Výstava potrvá až do 8. října a je otevřena každý den. (kor)

Velkoformátové tisky svých obrazů Štěpán Mareš přímo na výstavě podepisoval. Kreslíře doprovázela žena Václava (v červeném). FOTO | A. CIKÁNEK

Z východního Slovenska do východních Čech

Výstava prací vystavovaných ve slovenském Prešově (a též v Norsku) se nyní přistěhovala do **Pardubic**. Jde o výběr kousků hned ze tří posledních výstav vtipů z mezinárodních soutěží kresleného humoru opatřených názvy:

- KÝCHÁNÍ MOZKU
- LÉČBA KRESLENÝM HUMOREM
- TICHŮ

Výstava byla zahájena už **13. 10. 2017**

v **Integračním centru sociálních aktivit Kosatec** a je k vidění na adrese:

Sladkovského ulice 2824, Pardubice

Hurvínkovy proměny.

K horšímu!

Filmy obvykle berou hrdinům kreslených seriálů to, co je na nich nejlepší, tedy charakteristický vzhled. Nyní se však totéž podařilo i animovanému filmu pracujícímu s loutkami, kde byste to opravdu nečekali! Spejbl a Hurvínek jsou postavami, které znali z divadla i prababičky dnešních prvňáků a babičky už i z kátkých "loutkových" filmů. Školometského taťku i přidrželého kňourala oslovovaného otcem "Hurvajs" (i s tím vykřičníkem, hernajs...) obdrželi zakladatelé Skupa a spol. i těmito charakteristikám odpovídajícím vzhledem (viz kresba vpravo nahoře!)

Mezihra:

Mezitím se však kdesi za mořem přihodilo neštěstí. Původní vtipná dílna Walta Disneye přišla o zakladatele a nové vedení studia se začalo řídit i neméně novými marketingovými (nikoliv uměleckými) nároky a též "odborníky".

Ti brzy vyzkoumali, že *Mickey Mouse* i *Donald Duck* se příliš vztekají a málo sladce usmívají!

Což by se maminkám, kupujícím dětem lístky do kina (později zapínajícím dětem televizi) více líbilo. A bylo po vtipu, který plyne právě z takto "ošklivě" se chovajících (a vyhlížejících) hrdinů.

Nehledě na to, že vždy za to ve finále výchovně ztrestaných... Věděli to i v Rusku, kde se díky tomu těšil oblíbený nám známý a milý padouch vlk z "*Jen počkej, zajíci*".

Ovšem nevěděli to ani tvůrci, ani producenti filmu *Hurvínek a kouzelné muzeum*. A nebylo síly (ani na straně posledních pamětníků původního druhu žertování) jež by tomu oslazenému vzhledu (viz dva obrázky výše!) hlavních postav dokázala zabránit. Vlevo nahoře vidíte jásavé tváře modernizovaných gerojů budujících "nový, lepší svět" humoru. Nu a pod nimi si připomeňme jak ještě docela nedávno vypadali S+H, když se představovali divákům na forbíně. Nemáte také pocit, že už se s námi loučí před definitivním odchodem do... Třeba i do zapomnění?

Úmyslně jsme se vyhnuli hodnocení filmu, který se prý nepovedl. /iha/

Vyjidákův pomník ve Veleslavíně už stojí

Ja to pravda, ale je třeba ji upřesnit. Nejde o sochu architekta a karikaturisty **Aleše Vyjidáka**, která by se týčila v parku u Evropské třídy v pražském Veleslavíně, kde bydlí. Vyjidák je autorem, který navrhl a vytvořil památník k uctění života válečného hrdiny generálporučíka **Františka Fajtla**. A také je třeba dodat, že tato výtvarná skulptura nestojí, nýbrž - leží!

Stíhačka z trávy uctí legendárního pilota Fajtla

Hrdina z války Legendárního stíhacího pilota Františka Fajtla připomíná od včerejška v parku mezi ulicemi Vokovic-
ká a K Červenému vrchu silueta britského letadla Spitfire vytvořená jinou barvou trávy a nerezovým páskem. Část
křídla s nápisem „Svoboda není samozřejmost“ a jménem pilota zasahuje do chodníku. Fajtla se zapojil v 2. světové
válce do zahraničního odboje v Polsku, Francii a Británii. Následně bojoval i v týlu nepřítele při Slovenském národ-
ním povstání. Přesto byl komunisty po roce 1948 uvězněn, po pádu režimu byl plně rehabilitován. Mnoho let žil prá-
vě ve Vokovicové ulici, slavnostního odhalení se účastnila jeho rodina. (ČTK) Foto: Michal Šula, MAFRA

Jak vidět na snímku (**viz!**) tvoří ji z velké části travní porost, z té mnohem menší pak pamětní deska s vyrytým textem, oč tu kráčí. A opravdu, kdo tudy půjde může klidně na tento konec křídla stínu stíhačky Spitfire jejíž celý obrys, tedy trup, ocasní plochy i druhé křídlo naznačují jen drny z tmavšího typu travnaté plochy. Aleš Vyjidák, jenž v lepších časech ČUKu stál za první i poslední stálou mezinárodní soutěží o nejlepší kreslený vtip “Fór pro FOR”, zvítězil v soutěži vypsané na tento pomník vedením Prahy 6. Spoluautorem návrhu je mladší pražský sochař Zdeněk Ruffer, jehož grafika k územní realizaci rozlehlého díla Aleše inspirovala.

Co ještě chybí? Lepší prosvětlení místa v parčíku mezi dvěma sousedními věžáky. Světlu z jihu a především pohledu na dílo z hlavní třídy, tedy z vozidel HDP, ale vlastně i kolemjdoucím překáží zeď za benzinovou stanicí. Její výměna za průhlednou náhradu je v plánu.

Při ceremoniálu, který se odehrál o páté odpolední za přítomnosti vojenského oddílu ve slavnostních uniformách se standardou a s trubačem, uvedli sta-

rosta Prahy 6 Ondřej Kolář a Jan Lacina, místostarosta přes kulturu (a kandidát na poslance

parlamentu ČR za STEN (Starosty) uvítali též hosta č. 1. - manželku zesnulého *Hanu Fajtlou* a také hrdinovu vnučku. Krom několika slov Vyjídáka k dalšímu opečování díla a delšího projevu vojenského historika *Buriana*, který připomněl celý neuvěřitelně dramatický průleth letcova života (a také bezvadný vliv dvou desítek jeho vzpomínkových knih na mladší generaci) se nejen odkrývala pamětní deska a kladl věnec, ale také držela minuta ticha a nakonec i připíjelo. To vše nedaleko Vokovické ulice číslo 14, kde *Čestný občan P6* žil. A kdo se z nám známých osob kromě výše jmenovaných ještě na místě vyskytoval? Ředitel

Kepplerova gymnázia na Pohořelci **Jiří Růžička** (TOP 09), "šestkový zpravodaj" **Fefík** (Bubeneč), jinak pro nás šéfredaktor kultovního *Sorry*. A také nedaleko bydlící *GAGmenova* spolužačka z osmiletky *Michaela*, manželka novináře **Petra Krula**, mj. šéfredaktora *Redakce zpravodajství ČST*. A opět - pro nás teď **člověka, který pomohl otištění prvního vtipu Vladimíra Renčina** v novinách(!) A byl též jeho stálým druhem během každoročního společného rybolovu. Je to až neuvěřitelné - zatímco veleslavínský *Krul* doma už v tomto čase mohl vědět o smrti starého kamaráda, my drželi minutu ticha za jinou osobnost. Teprve doma jsme v e-poště našli tu smutnou zvěst od libereckého archiváře Renčiny tvorby.

Tím jsme se ze ovšem dostali od *Vyjídákovy* "bioplastiky" úplně jinam. Kam, o tom jsme si s *Alešem* ještě ten večer nad smutnou zprávou pohovořili po telefonu. Totiž, že nás jaksí rychle ubývá. A také, že budu muset z velké části překopat už napůl hotový **říjnový e-GAG**. I když - ono to ani moc úsilí nežádalo; vždyť fakty o Renčinoi jsme s **Jiřím Hruboněm** naplnili už *GAG* č. 11/2016 vydaný u příležitosti Vladimírových 75. narozenin. Jenže - nakonec - přece jo...

Ke snímkům:

Na předchozí straně stojí všichni zmínění aktéři veleslavínského ceremoniálu - uprostřed je u mikrofonu **Aleš Vyjídák**.

Na této straně **nahoře** vidíte jak detail desky - konce křídelní plochy letadla s nápisem - tak celý artefakt, který volá po ohleduplnosti nejen místních, ale také o specifickou péči zahradníků - především pak při sekání trávy (naštěstí je okraj "letadla" v trávě nenápadně oddělen ocelovým páskem)

A na tomto snímku dva staří známí z mládí **Fámyzdatu**. Ten vyšší je místostarosta P6 **Jan Lacina**, někdejší člen fotbalového týmu této především mladonovinářské tlupy, ten menší je místní *všudybyl* a *všechnoznal* **Fefík**, tvůrce *Fámyzdatu* a *Sorry*. (ih) Snímky: **GAGfoto**

V Ratajích n/S. se to vrací do normálu, ale...?

„Tak už jsme se vrátili do normálu, měli jsme trochu hektický rok (ostatně jako každý jiný), ale letos k tomu přibylo: Stěhování 1. dcery z Německa do Čech, stěhování syna z Prahy do jiné Prahy, narození 1. vnuka Jirky, promoce 2. dcery, promoce 3. dcery, no docela legrace.

Udělali jsme proto dosud jen výstavu *Marka Simona*, která tu visela sice po 3. měsíce, leč stále obdivována návštěvníky Klubu. Takže, jak jsem již psal, výstava umělců na téma *Bohumil Hrabal* se uskutečnila 26. srpna, hrálo se, pilo, klábosilo...“ napsal v srpnu *Ota Kmínek* z penzionu „14“.

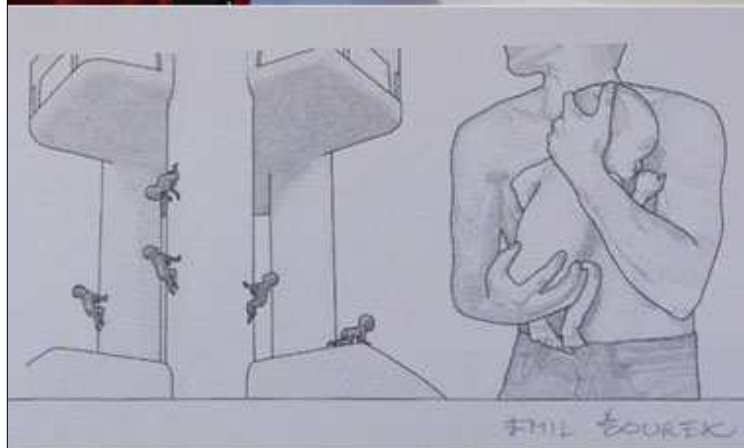
A bude se tam nadále dařit vtipům? To poznáme až výstavní „Chodba“ procitne ze zaslouženého zimního spánku! (g)

Snímky: **Otýlie Diatková**

Emil Šourek v Týně n/VI.

Kolega *Emil Stadiónu* nezískal, ale jako autor řady vtipů na sportovní téma patřil k těm v soutěži často úspěšným. Ale i jeho obdiv k řadě „nesportovních umělců“ jako *Saudek* a *Černý* se právem zařadil k výtvarníkům podílejícím se na výstavě ke kulatinám *Vltavskotýnské galerie*, jejíž vernisáž také navštívil - a rád se dal *Milošem Kohlíčkem* portrétovat u čtvrtky se svými grafikami... O této výstavě i jiných událostech v oblasti domácích aktivit českého výtvarného humoru informujeme v této rubrice nejen proto, že je to důležité, ale také proto, že to děláme rádi.

Potěší nás proto, když **zprávu** o jakékoliv (nikoliv jen té své) **výstavě**, o knížce, ilustracích anebo objevení pozoruhodného autora pošlete do GAGu. Děkujeme! (r)

Král Český žije (a píše)!

Ve velkém stylu a rovněž ve velké výstavní „Nové síni“ v Praze byla zahájena výstava **Ivany Bednářové: Ticho a stín**. Na jedno byste ovšem při pohledu na vystavaná díla jen tak nepřišli. Dílo sice k rozmanitým odrůdám kr-hu nepatří, ale v katalogu je text, jaký se prý v takto vážné

oblasti běžně nevidí. Autorem je náš dlouholetý abonent **Miloslav Král Jiho/Český**, po vážné chorobě rovněž jen zřídka vídaný. Výstava je ve Voršilské do 22. října; na webu síně je text *Krále Českého uveden*, leč jen ve zkrácené podobě. (g)

Stále v kondici. Zátopkové bude 95 let

Sice o dvou francouzských hochích, ale stále s velkou životní energií dorazila o víkend do Rožnova pod Radhoštěm oštepářská legenda Dana Zátopková. Zítra oslaví čtyřicetých devadesát pět let.

„Rádi sem jezdíme, protože jsou tady prima lidi i hezká krajina,“ pochvalovala si olympijská šampionka z roku 1952, když v rožnovském Valašském muzeu usedala k obědi i s dalšími členy Českého olympijského výboru.

Na počest jejího muže, několikanásobného olympijského vítěze v běžeckých disciplínách Emila Zátopky, se už popatnácté běžel závod, který končil v rožnovském skanzenu.

I ve svém vysokém věku Zátopková stále sleduje atletiku. Nevynechá skoro žádný přenos v televizi. „To nemůžete hodit za hlavu, poznamená vás to na celý život,“ říká. (III)

Retro /

Zátopkovi by bylo 95 let.

Emilovi by letos bylo 34 !

Zátopek se pětadevadesátky nedožil, Dana ano. V televizi o nich běží dokumentární, do kin prý půjde i hraný (2018)! V novinách a časopisech čteme další a další vzpomínky, prohlížíme černobílé fotografie z velkých závodů a tréninků, ale také pozdější barevné snímky z novějších titulů na lesklém papíru.

Málokdo z diváků či čtenářů ovšem může mít tak autentickou osobní vzpomínku na Emila a Danu, jako řada československých a pár zahraničních karikaturistů.

Popravdě - populární obrazový týdeník Stadión z konce 80. let už upadl téměř v zapomnění a tak málo známé epizodky ze života slavné dvojice může zasvěceně připomínat asi jen e-GAG, který byl jaksí z podstaty události celé desetiletí přímo u toho.

Emil Stadiónu, první řádná soutěž kresleného humoru v Československu konaná dle mezinárodního standardu, už též není mezi námi. Dožila se jen deseti let (a v nich 8. ročníků). Zanikla se Stadiónem, který ji pořádal.

Nahore: Článek a snímek k výročí narození **Dany Zátopkové** (**Neuvěřitelné:** narodili se téhož dne a 2 olympijské tituly získali **tentýž** den r. 1952)

Uprostřed: **Obálka katalogu** výstavy z r. 1986 s podpisy a kresbami obou slavných osobností: **Věnováno Ivanovi**. Vítězem Emila byl **Pavel Matuška** (**viz kresba!**)

Dole: zleva **Emil** (Zátopek), **Kobra**, **Dana** (Zátopková), **Ivan** (Hanousek), **Emil** (Hliněný), **Fedor** (Vico, vítěz soutěže o **Emila 1989**) (red.)

Při prohlídce dokumentů a starých černobílých snímků se kromě katalogů Salonů a fotografií z pódia v Malostranské besedě vybavují různá nečekaná spojení. Na další straně najdete jedno z nich:

Zátopek kdysi předal cenu Teichmannovi. Teichmann nyní vzdal hold Zátopkovi...

Skicář Václava Teichmanna

Dana a Emil, nejznámější český sportovní pár, tandem gigantů, mnohonásobných mistrů všeho možného a olympijských medailistů. Manželé Zátopkovi, narození ve stejný den, včera oslavili své 95. narozeniny. Ona ještě v úžasné kondici v pozemském světě, on už kdesi na nebeském tartanu. Respektive v jeho případě spíše na nebeské škváře.

Zůstala nám po něm jen krásná vzpomínka všech přítomných. A jistě i spousta společných snímků karikaturistů se Zátopkem v Malostranské Beseďe. Vzpomínku na osobní setkání s vynikajícím sportovcem, ale také s veselým, milým člověkem si odnesl i

Václav Teichmann!

Václav z Emilových rukou převzal jednu z cen za portrétní karikaturu sportovce. Jistě si to připomněl i nyní, kdy pro MfDNES 21. 9. kreslil dvojportrét manželů Zátopkových (viz vedle!)

**Víte kdo bude hrát Danu ve filmu?
Martha Issová!**

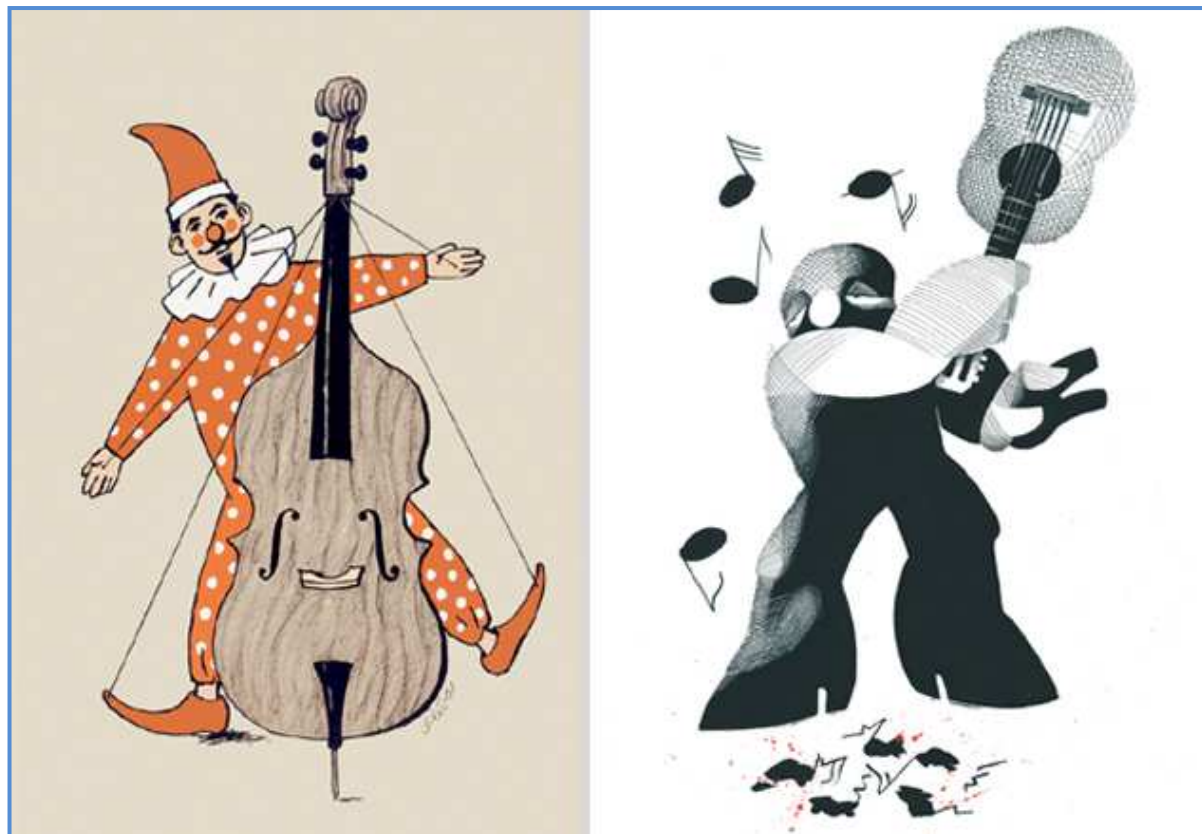
V „Sešitech Stadiónu č. 2 /1988“ nazvaných *Humor a sport (Emil 83-87)* se objevila zajímavá čísla k tehdejšímu pěti letům trvání Emila: mj. za tu dobu přišlo do soutěže **3310 vtipů**. A pro srovnání: **za stejných 5 let otiskl týdeník Stadión na svých 32 stránkách kolem 2250 vtipů (!)** /ih/

oooooooooooooooo

Kresba: Václav Teichmann

Prešov nabízí vtipnou všehochuť: Jazz i VŘSR

V Prešově se stále činí. A tak se na východní Slovensko dostává i karikatura spojená s jazzem, dosud pilně pěstovaná v západoslovenských Piešťanech. Přinášíme jednak pozvánku na 18. - 19. 10. 2017 kdy se v PKO konají Jazzové dny v Prešově. A **20. 10. 2017** bude zahájena výstava **“Jazz v karikatúre”** v Univerzitnej knižnici Prešovskej univerzity. Krom piešťanského **Bobo Perneckého** a pražského **Jiřího Slívy** (**viz obrázky!**) zde návštěvníci popatří i na kreace zlínského **Radka Stesky** anebo brněnské **Marie Plotěné** - chcete-li znát i jméno některého umělce z moravské půlky České republiky...

A ke stému výročí Velké listopadové/říjnové revoluce se chystá **BOMBA!** Na **7. 11. 2017** se chystá vernisáž výstavy s názvem **VOSR - Leninskou cestou ku komunizmu a späť** jde o “výber z tvorby ruských a ukrajinských autorov v porovnaní s dobovými karikatúrami”, praví náš informátor. Slibné téma, že? A kde že to bude?

V prešovské **Galérii kýchania mozgu**, kde by revoluční téma nahradilo či spíš navázalo na letošní ročník posoutěžní výstavy **Kýchání mozku**, která byla zahájena 11. října a potvrvá právě nejlépe do zmíněného, u nás i ve světě tak proslulého, sedmého listopadu... Mezitím se v Prešově ještě sešla porota, která rozhodla o vítězích KM 2017 - viz rubrika **Výsledky!**

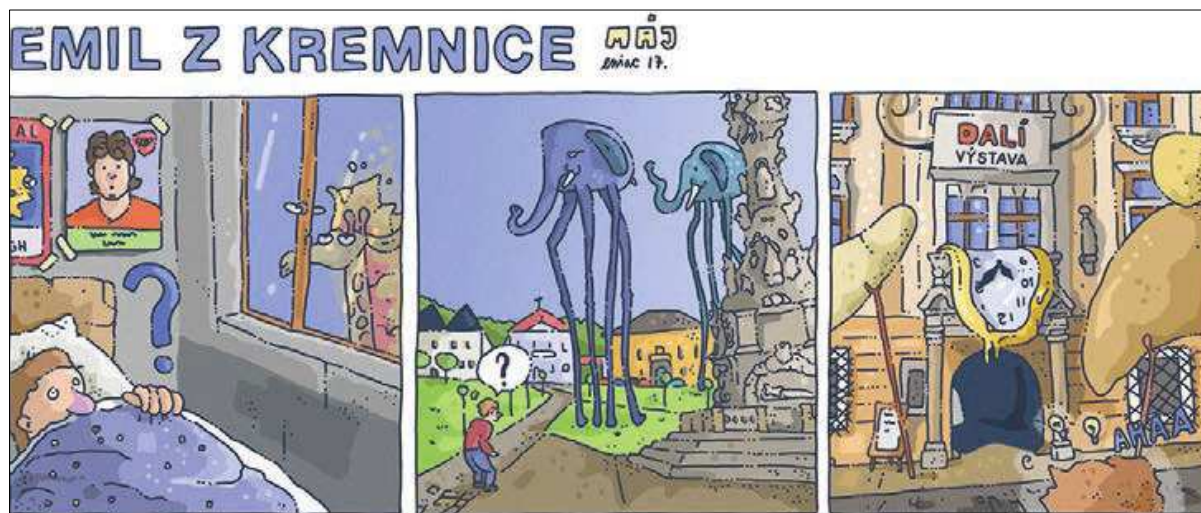
Kresba: **Tomáš “eniac” Cíger** (Více o autorovi již na příští straně!)

Kremnické gagy a “Konzum”

Vracíme-li se ke KG 2017 na Slovensku s hrdým přízviskem **Európský festival humoru a satiry**, nutno přiznat, že nás na této události nejvíc zaujalo hlavní téma uplynulého ročníku: **Konzum verus kvalitný humor**. Viz <http://www.gagy.eu/>

Víme, že festival je multižánrový a proto diskutujeme o výrobě a spotřebě kresleného humoru asi nebyla ústředním bodem programu. Ale určitě by zajímala i v městech ležících na západ od Kremnice. Pokud by v tomto směru přineslo zmíněné téma i nějaký výstup v podobě souhrnu probíhajících diskusí mezi účastníky či jejich besed s diváky, budeme se pít po dalších informacích. Vždyť je to kreslený humor, který je - vedle divadelní scény - tím nejviditelnějším i nejvýraznějším dějištěm dvojpolového stavu posledních let - také u nás.

Zatím aspoň ještě alespoň koláže Pavla Taussiga z úpzdávky na “Improkarikaturu” na téma “Konzum” a pár informací, od **Karola Čizmazii** z www.cartoongallery.eu, které doplňují stručné představení nám dosud neznámého slovenského tvůrce jménem **Tomáš Eniac Cíger**, který byl (mj s Janem Hrubým) mezi karikaturisty nominovanými na Zlatého gunára (letos jím byl *Pol Leurs*; vloni *Walter Ihring*).

TOMÁŠ „eniac“ CÍGER (SK)

*1990. Ilustrátor, game artist, comics artist, animátor, karikaturista, nadšenec sci-fi, milovník béčkových filmů a otec *Emila z Kremnice* (viz **výše ukázka stripu!**)

Cíger je mladý výtvarník z *Hornej Vsi* pri Kremnici. Strip “*Emil z Kremnice*” vychádza pravdepodobne v miestnych *Kremnických novinách*. Na jeho webu - <http://eniac.ninja/> - je jeho profesionálny životopis...

Vybíráme:

Cíger vystudoval telekomunikaci na Universitě v Žilině. V letech 2015 - 2017 uvádí v kolonce zaměstnání: "Freelance artist".

Pokud jde o dost různorodý výčet tvůrčích aktivit, nejvíce se pro něho asi hodí termín "graphic designer".

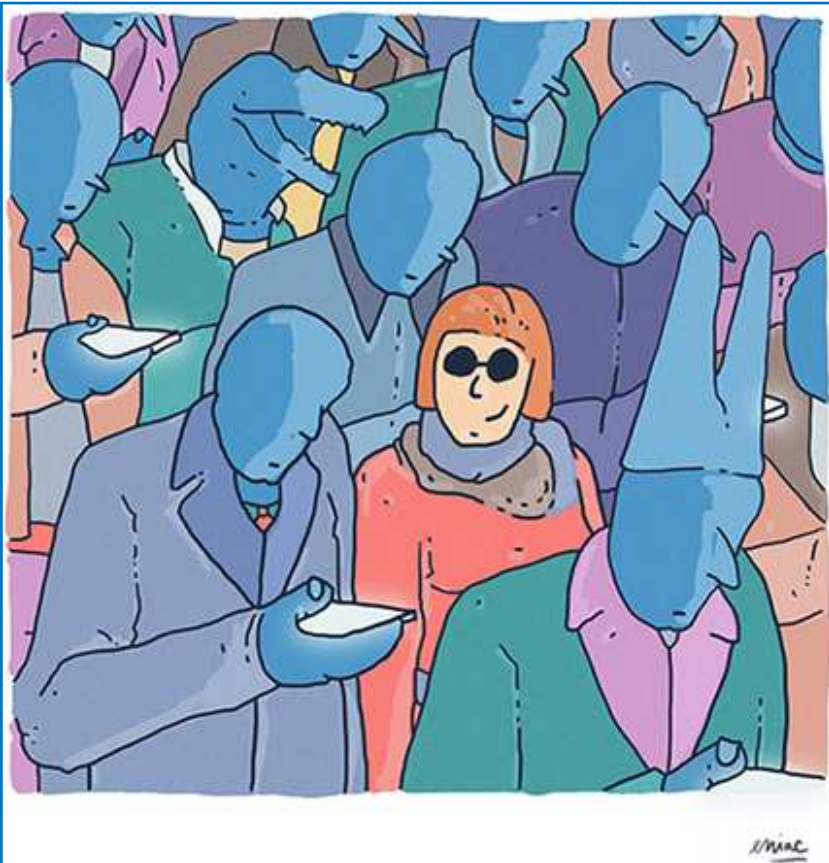
Žije u Kremnice, kde se poslední dobou podílel nejen na organizaci KG, ale i na činnosti tamního kulturního střediska.

Kromě řady společných výstav (i v žánru kreslených vtipů) uvádí jedenáct sólových výstav různé velikosti i významu - především po Slovensku.

Před zatím nejvýznamějším oceněním - *Zlatým Guinárem* v tomto roce - získal v letech 2015 a 2016 také na Slovensku i ocenění

"The Best children's book for summer" za *Opera nehryzie!* a 1. místo na Cover & Map Use - IT. V Jižní Koreji obdržel předloni na 3Dkiff za KUKU 3D - ocenění *Best Short Film*.

Z ukázek příspěvků na jeho webu jsme z žánru cartoons vybrali obrázek **beze slov**. (G-men)

Výstavy v Kremnici a v Bratislavě: slovenská i česká

SOV – Slovenské olympijské a športové múzeum uspořádalo ve stálé expozici dějin slovenského lyžování v Kremnici výstavu karikatur *Jána Schustera* (60) se sportovní tematikou:

Jano Schuster a jiné kreslené obrázky

Jána Schustera sme dlhoročne vnímali nielen ako kolegu múzejníka, ale najmä ako človeka s čiernou fixkou stále vo vrecku na spríjemnenie spoločných akcií múzejníkov vtipnými karikatúrami. Úsmevné obrázky zobrazujúce svet lyžiarskeho športu nás spoločne priviedli k myšlienke usporiadania Schustrovej autorskej výstavy v priestoroch Stálej expozície dejín lyžovania na Slovensku, ktorá je vysunutou expozíciou SOV – Slovenského olympijského a športového múzea v Kremnici. „Aj napriek tomu, že pochádzam z kraja, kde má lyžovanie veľkú tradíciu, lepšie ovládam lyže cez moju fixku, preto Vám ich v tejto forme darujem do zbierok“, povedal s jeho typickým úsmevom na tvári. 7. novembra 2004 sme výstavu sprístupnili verejnosti. Dnes tak robíme opäť. SOV – Slovenské olympijské a športové múzeum pripravilo výstavu JANO SCHUSTER A INÉ KRESLENÉ OBRÁZKY pri príležitosti 60. výročia narodenia *Jána Schustera*.

Katalóg, ktorý je súčasťou výstavy prezentuje svetonázor autora: „Kresliť si môže človek len tak pre seba, do šuplíka, pre radosť. Ale kresliť pre ľudí – to je iné. Urobiť deň krajší s ceruzkou v ruke – to je náročné. Neočakávam od kresleného humoru záchranu sveta, ale transformujem v ňom potrebu spríjemniť náš život“.

PhDr. **Zdenka Letenayová**, riaditeľka múzea

Anton Siekel, prezident Slovenského olympijského výboru

České centrum, Štúdio L+S a Slovart srdečne pozývajú na otvorenie výstavy

NONSENS? NESMYSL! Jiří Slíva - grafika

Výstava začne 6. 11. 2017 v 16.30 v Bratislavě na adrese: Štúdio L+S, Námestie 1. mája 5 a úvodné slovo pronese Juraj Heger, riaditeľ vydavateľstva Slovart. Vernisáž výstavy ozvláštní vystoupení AD HOC DUA v sestavě **Jiří Slíva** a **Peter Lipa** a celá ta záležitosť je „súčasťou Festivalu českého divadla a potrvá do konca novembra.“ Více na: www.studios.sk

Ako žaby alebo gunáre?

Poznáte syndróm variacej sa žaby? Ak žabu vhodíte do vriacej vody, vyskočí. Ak ju však ponoríte do studenej vody, ktorú postupne ohrievate, necíti zmenu teploty a uvarí sa. Tento vedecky známy jav sa týka aj nášho konzumu. Fyzického, materiálneho a tiež kultúrneho.

Nejde teda len o nezdravé prejedanie sa, nezákonné obohacovanie, ale aj o nekultúrne vymývanie mozgov tzv. masovou kultúrou komerčnými televíziami, bulvárnymi a konšpiračnými plátkami či trolmi na internete. Pritom hodnotná kultúra môže byť aj úspešne komerčná a masová. Podobne je to aj s humorom a satirou.

Môže byť jednoduchý a hlúpy, ale aj jednoduchý a pritom inteligentný. Kvalitný humor nám umožňuje mať nad vecami nadhľad, trefná satira zase povzbudzuje naše kritické myslenie. A úprimný smiech zdravo a prirodzene oslobodzuje. O taký humor, satiru a smiech nám na Slovenských či Kremnických gagoch vždy išlo. A dávali sme si veľký pozor na to, aby sme si na podpásový humor nezvykli a nezabudli zo stúpajúcej teploty a tlaku bulváru či nevksu včas vyskočiť. Nie ako žaba, ale ako múdra, ešte nepripečená hus. Lebo najväčšie nebezpečenstvo žabieho syndrómu spočíva v tom, že málokto spozná, že sa to stalo práve jemu, či nám všetkým. Btw. nepripeká nám už trochu náhodou?

Krom dlouhodobého působení na Kremnických GAGech Ján Fakla stihl i spoustu dalších užitečných "věcí". Na snímku ho vidíme (vpravo) při hlasování o cenách v prešovské soutěži "Kychanie mozgu" v roce 2016

Apropo: dovoľte mi, aby som sa po 25 rokoch (1981 – 1992, 2004 – 2017) v službe kvalitnému humoru, zdravej satire a veselej recesii s Festivalom humoru a satiry Kremnické gagy rozlúčil. Ďakujem všetkým láskavým a úprimným spolupracovníkom za pomoc pri naplňaní jeho poslania, ktoré sme si kedysi pri jeho zrode vytýčili: priniesť pre Kremničanov a návštevníkov festivalu z celého Slovenska slušnú, inteligentnú a obsahom i formou hodnotnú zábavu z celého sveta spojenú aj s premýšľaním, sebareflexiou a obohatením sa o nové a neopakovateľné kultúrne zážitky. Ďakujem aj mestu Kremnica, sponzorom a najmä tisícom divákov za dôveru, ktorú nám dlhodobo preukazujú.

Ján Fakla, riaditeľ festivalu Kremnické gagy

Snímek: **GAG**foto

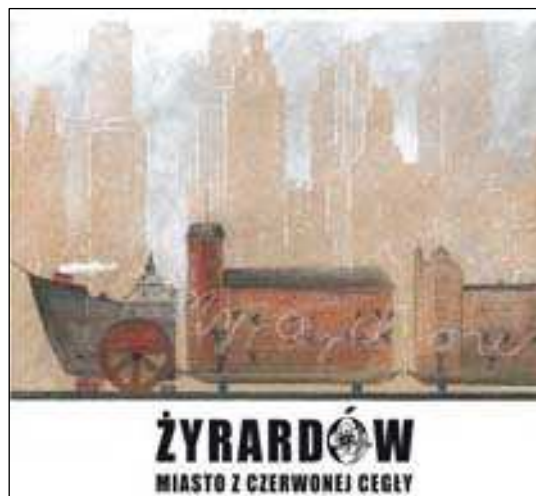
GAG / Ještě dvě čísla...

...a 15. ročník magazínu pro kreslený humor, karikaturu, satiru, vtipy, stripy, koláže, fotomontáže, montáže a *čertvícoještě* to bude mít už za sebou. Tedy bude to mít za sebou jen redakce, personálně s rostoucím věkem ochablá. Abonenti to naopak budou mít všechno ještě před sebou - minimálně dvě čísla se připravují na start. Není vyloučeno, že listopadový e-GAG bude malinko oslaben, ale jen co do velikosti, teda tloušťky, měřeno po staru počtem papírových stránek. V prosinci se to příznivcům žánru cartoon pokusíme vynahradiť. Jak, to se teprve ukáže. A co bude pak? Též v čerstvém roce by měl tento časopis vycházet, netroufám si však teď odhadnout ani jak často a dokonce ani v jaké podobě. Ale můžete si být jisti, že skončíme se štítem a ne na štítě...

Syrii, ve Francii, na Slovensku, v Itálii anebo Číně. V roce 2013 získal *Silver Hat* (stříbrnou hučku) na cartoonfestivalu *Knokke-Heist*. A letos vyhrál soutěž o nejlepší Belgian Entry právě na *Euro-Kartoonale*. Jeho website je <http://ioa.wifeo.com/>

Mahmood Azadnia žije v Mashadu, což je město v severovýchodním cípu země. A pochází z umělecké rodiny; tatík je také malíř. Na vlnu cartoons vyskočil už v roce 2000. (**Viz obraz dole**). Prvou první cenu získal v roce 2007 a od té doby má různých mezinárodních ocenění už přes osmdesát! Včetně třeba 1. ceny v nizozemském "Dutch Cartoon Festivalu" 2016 na téma "Svoboda". Před výstavou v belgickém Kruishoutem vystavoval třeba v Portugalsku, Francii, Německu, Polsku, Švédsku... ale i v Pakistánu, Číně nebo Malajsii..., kde vedl různé "workshops and lectures". Nyní působí na *University of Uppsala*.

ECC Kruishoutem - výstavy:

V belgickém ECC už skončily obvyklé párové výstavy: **Andrei Popov** (*Russia*) a **Oskar Weiss** (*Switzerland*). A tím pádem zvou na další dvě výstavy: domácího karikaturisty jménem **Nikola Hendrickx** a hosta jménem **Mahmood Azadnia** (*Iran*) už od 21. a 22. srpna 2017

O vystavujících autorech si na webu ECC můžeme přečíst, že:

Nikola Hendrickx, známější jako "**IOA**" (**viz obr. nahoře**) je zřejmě vůbec nejmladší karikaturista z Belgie, který kdy v ECC vystavoval sólově. A zároveň z nové generace možná ten nejlepší. Narodil se roku 1982 v Dendermonde. Po střední škole hodlal nastoupit vojenskou kariéru a dostudoval v roce 2006 Royal Military Academy v Bruselu s titulem inženýra. Tehdy *Nikola* stvořil obal pro *Hit By a Truck Records* (*belgian techno/house record label*), a měl s ním velký úspěch. Bylo rozhodnuto; vyhrála dráha umělecká. Jeho vzorem byli cartoonisti GAL, Angel Boligan, Andrej Popov a Silvano Mello. Na mezinárodní soutěžní scéně začal "**IOA**" působit v roce 2003, ale první soutěž vyhrál až v r. 2009 - byla to 1. cena na polském Karpikovi. Další ceny následovaly - v domácí Belgii, ale i jinde, kupř. v

Manufaktura satyry je plná cihel!

Polské město Żyrardow zve na mezinárodní výstavu kreslených vtipů karikaturistů z Kanady, Itálie, Francie, Lucemburska, Maďarska, Rumunska, Česka, Ukrajiny, Litvy, Ruska, Turecka a Polska - dohromady jsou to díla zaslaná do už **VIII. ročníku** Ogólnopolskiego Konkursu Satyrycznego "**Manufaktura satyry**" – **Żyrardów město z červených cihel – Architektura cihlová**. Cihly to byly, které vytvořily veškeré objekty a tím i sílu tamního průmyslu. Červené cihlové stavby odrážejí charakter tohoto neobvyklého města v srdci Mazovie, kterým je **Żyrardów**.

Vernisáž proběhla už před týdnem 7. října. A výstava je otevřena až **do 19. listopadu 2017** na tradičním místě v **Galerii „Resursa”** w Żyrardowie, ul. 1. Maja č. 45.

Více o letošní "**Manufaktuře Satyry**" na: <https://www.zyrardow.pl/3011,manufaktura-satyry>

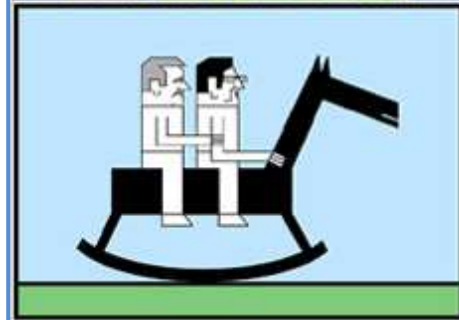
UCN = Unite Cyprus Now

Už 12. srpna nám přišla zpráva ze severokyperské Lefkosa. K tomu sada snímků a také fotografií z výstavy. Rádi se s vámi o tuto událost podělujeme:

Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği İşbirliği

(12. 8. 2017 – Lefkoşa)

Birleşmiş Milletler denetimindeki Lefkoşa'nın Lokmacı Bölgesi'nde, haftanın belirli günlerinde barış için çeşitli etkinlikler gerçekleştiren Unite Cyprus Now örgütü ile Kıbrıs Türk Karikatürcüler Derneği tarafından düzenlenen açık hava karikatür sergisi, 11.8. 2017 Cuma günü, Lokmacı geçiş noktasındaki Ara Bölge'de açıldı. Birleşmiş Milletler polisinin güvenliğinde, Kıbrıs'ta yaşayan çeşitli toplum üyeleri ile birçok sivil toplum örgütü temsilcisinin hazır bulunduğu karikatür

sergisinin açılışı, Unite Cyprus Now grubu sözcüsünün konuşması ile başladı. "Birleşik Kıbrıs", "Kıbrıs'ta Barış", "Dostluk ve Dayanışma", "Kıbrıs'ta Yeniden ve Birlikte Yaşam" konularının yansıtıldığı karikatür sergisinde **Arif A. Albayrak, Dolgun Dalgıçoğlu, Hüseyin Çakmak, M. Serhan Gazioğlu, Mehmet Ulubatlı, Musa Kayra, Mustafa C. Azizoğlu, Mustafa Tozakı** ve Zafer Tutkulu isimli Kıbrıslı

Türk çizicích celk 74 adət karikatürü yer aldı. Sergi açılışı sonrasında, etkinliğe katılan Kıbrıslı gençlerden oluşan müzik grupları şarkılar söyleyip çeşitli folklorik oyunlar sergileler.

**Kıbrıs
Türk
Karikatür
cüler
Derneği -
Yönetim
Kurulu**

**Před dvě-
ma léty v
srdci mě-
sta Girne na
ostrově
oliv North
Cyprus
jsme si
fotografov
ali panely
s vtipy
šesti
Čechů.**

Letos tu byli jiní světoví umělci. Uprostřed je u svých 7 kreseb **Bülent Faiz Arabacıoğlu**

**Polsko: Satyrblues s progra-
mem „Guitar Attack”**

18. ročník festivalu **Satyrblues** se konal 16. 9. 2017 v **Tarnobrzeském Domu Kultury**, pod heslem „Guitar Attack”. Krom jazzu spojujícím Ameriku s Evropou se v akci objevili také karikaturisti... Poprvé v Polsku své dílo představil výtvarník z Argentiny **Sebastian CAST**, přispěli rovněž přední polští umělci **Łukasz Szostak**, **Tamara Pieńko** a **Darek Łabędzki**. Akce se aktivně účastnili i karikaturisti **Bartłomiej Belniak**, **Henryk Cebula*** a **Marek Gliwa**.

***) o jmenovaném autorovi (na fotu rohatý v červeném) najdete v tomto čísle informaci v „Dvojrecenzi”.**

**Vtipy o mazlíčcích
najdete na výstavě v
bělehradské ZOO**

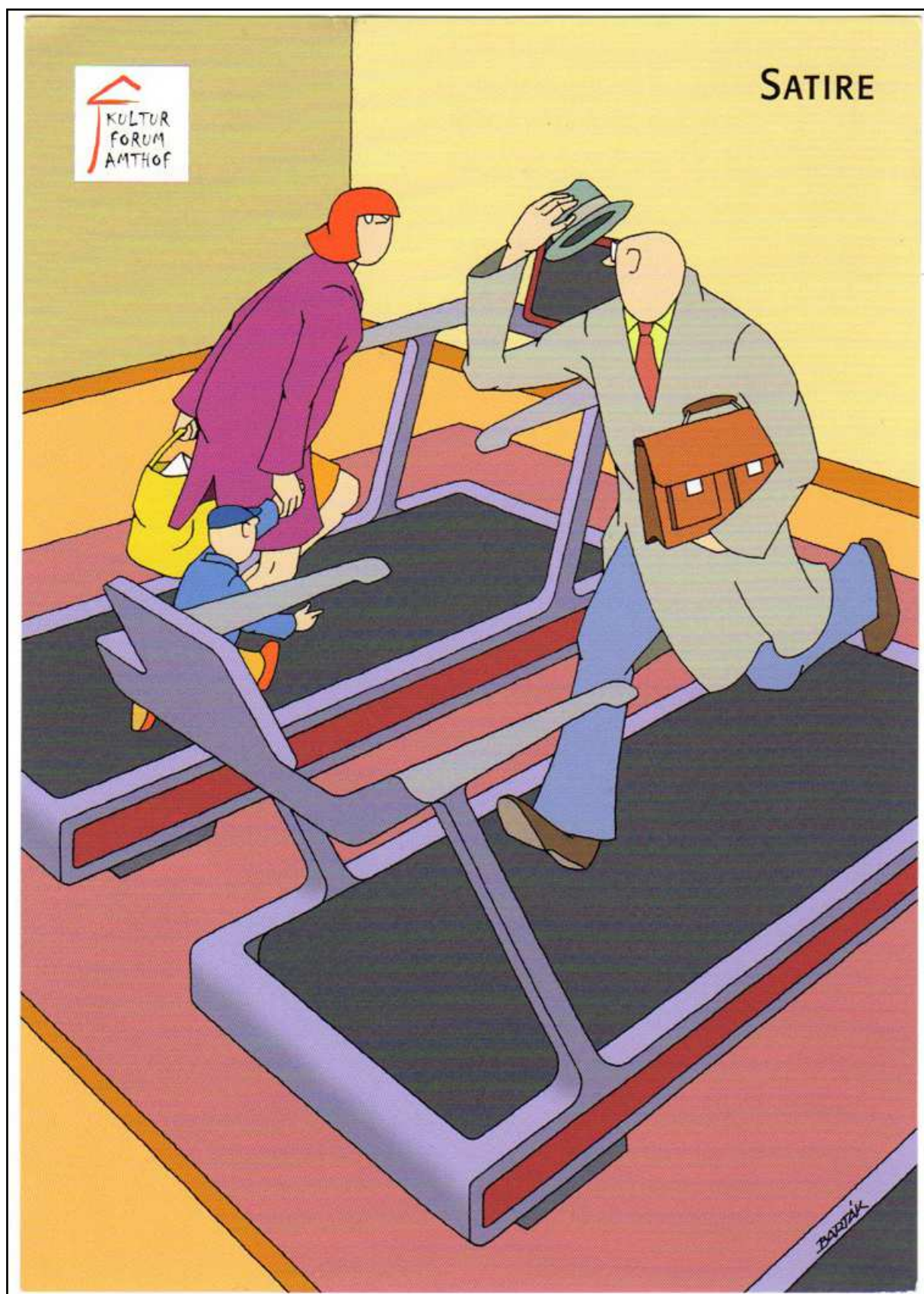
Už podruhé srbský portál **“ANIMAL CARTOON”** uspořádal mezinárodní satirickou soutěž **2. Int'l Contest Animal Cartoon, Belgrade, Serbia**. (**Viz plakát + vtip vpravo**)

Tématem byla domácí **“Pets”** zvířata. Do 30. září vystavovala vybrané práce bělehradská zoologická zahrada. Pokud máte hlubší zájem o obrázky, najdete je v elektronické podobě na:

<http://www.animalcartoon.net>

Kresba: **Dariusz Dobrowski**

Miroslav Barták na radnici až do 10. listopadu!

Ve *Stadtgalerie Amthof ve Feldkirchenu* (na Hauptplatz 5) jaksi v přestihu vítají Bartákovu „osmdesátku“, kterou oslaví v příštím roce. Vernisáž před deseti dny zahájila už „99. Satire Ausstellung“! A Bartáka v Rakousku znají díky 40 letům jeho tvorby do „Nebelspalteru“. Kdo uspěje s nabídkou uspořádat Bartákovi výstavu v Česku 2018?

Slívové se mohou lečím pochlubit, ale dnes to učiníme zcela svévolně za ně. **Slíva junior se Zátopkem, Slíva senior s Lipou** - tak by se daly nazvat záběry z černobílé minulosti a z barevné současnosti. Ten snímek vlevo je jasný - v Malostranské besedě se udělovaly ceny za sportovní vtip roku a vítězný **Jiří Slíva** tehdy právě odlétl na životní, neb první cestu do USA. Co teď?

Syn **Honzík** se toho ujal a nyní se může ve Štrasburku pochlubit tímto fotem - asi málokdo z jeho vrstevníků má takový suvenýr z let naprosto neselfíčkových... Tvář vousáče vpravo nad Zátopkem patří hrnčíři **Frantovi Reindlovi**, autorovi z hlíny vykroužené trofeje **Emila**. O Teichmannovi (foto **vlevo** nahoře) píšeme dnes ve stejné "věci" (na str. 38).

A ten sloupek snímků **vedle**? K tomu píše **Slíva senior**: Vernisáž v *Turčianskej galerii* v Martine byla super, zazpívali jsme si s **Peterem Lipou** atd. Na pódiu mikrofony, v síni se pod historickými lustry ve stojanech na noty lebedily kresby - samozřejmě ty hudební! (red.)

Ke GAGu č. 10

Merci beaucoup Ivan. Pierre BALLOUHEY, Président de France Cartoons ☺ Ivan. Dziękuję za GAG i pozdrawiam, Dariusz Pietrzak ☺ Ahoj Ivane, díky za GAG a navíc za vizitku v něm. Potěšila. Kluky karikaturistický doufám taky (aspoň trochu). Měj se krásno krásně. Tvůj GAG znova a znova obdivuju. Václav ☺ Milý edY! Zdravím z čekárny u doktora. A vřelé díky za Gag. Je dobrý, že bude počteníčko. Mějte se krásně a buďte zdrav. V. M. ☺ Dear Artist, Greetings! We have received your works. This is an automatic reply, confirming that your e-mail was received. Thank you. www.redmancartoon.com/en ☺ Dzięki za Gag. Pozdrawiam. Henryk Cebula ☺ Díky! Nevím zda vycházíš mezi lid, já jsem pořád v Plzni, ale někdy bych se rád potkal. Ahoj major ☺ Hi IH, porozmyslaj po ceste do Presova nad odpovedou... Kde na to beries energiu? PR, k.h. ☺ (jen výběr z reakcí)

V Bumerangu problém? V GAGu bez problému - i "po Slovensky"

Som rád, že Bumerangu, i napriek zádrhelom v distribúcii, ako som sa dočítal i osobne pre-svedčil (pretože ani v Nových Zámkoch ho priveľmi nezoženiete (!) sa darí. Občas som nejakou drobníčkou istý čas aj ja prispel doň. Nevieť vlastne prečo som to všetko uviedol do úvodu, veď vám chcem respektívne písať, pre čosi iné.

Doslova ma hnevá (a iste nie som sám), že uverejňujete materiály v češtine. A to s principiálneho hľadiska. (Pretože mne osobne by nevadilo, keby ste niektoré príspevky uverejnili povedzme aj v ruštine, či maďarčine. Ozaj, nie je to nápad?) Neberte to konfrontačne, ale mohli by ste materiály z češtiny prekladať, pretože pri čítaní Bumerangu to na čitateľa (na mňa) nerobí najlepší dojem. Najviac to vadí môjmu maloletému synovi, ktorý ani nie dosť dobre rozumie strýkovi (i ďalším členom jeho rodiny), ktorá sa natrvalo usadila v Čechách. Niekedy má i brat (z toho) dojem, akoby sme im chceli naďalej lízať zadok (bez urážky).

Viem, je Vám smutno za federáciou, nie ste proslovenskí, ale mali by ste sa už s touto realitou (samostatné Slovensko) zmieriť. A vydávať noviny v rodnom jazyku. (Nemyslím po šarísky; iba ak srandovne). To mi imponuje. Predstavte si, že by v Dikobraze alebo Lúdas Matyi prinášali mutačne materiály v slovenčine, či v inom jazyku? Veď je to postavené na hlavu. Podľa mňa aj tým strácate veľa priaznivcov - čitateľov. A iste nie som sám, komu to prekáža. Zvážte, alebo dajte na zváženie. Úprimne, bez nátlaku na rešpektovanie zákona o štátnom jazyku a hesla: Na Slovensku po Slovensky! Žiaľ, ani Bumerang ešte nie je "Európsky".

S pozdravom

Milan Kupecký, Nové Zámky

Doslova ma hnevá, píše slovensky Milan Kupecký (a není prý sám) že Bumerang publikuje materiály v češtině...

Inu. V redakci e-GAGu nás naopak vždy potěší, když můžeme otisknout příspěvky ve slovenštině. A protože soudíme, že i tento hlas pobaví čtenáře GAGu, najdete vlevo závěr jeho psaníčka do nedávného Bumerangu). Zároveň se omlouváme, že občas ta "naše" slovenština neprochází plnohodnotnou jazykovou kontrolou.

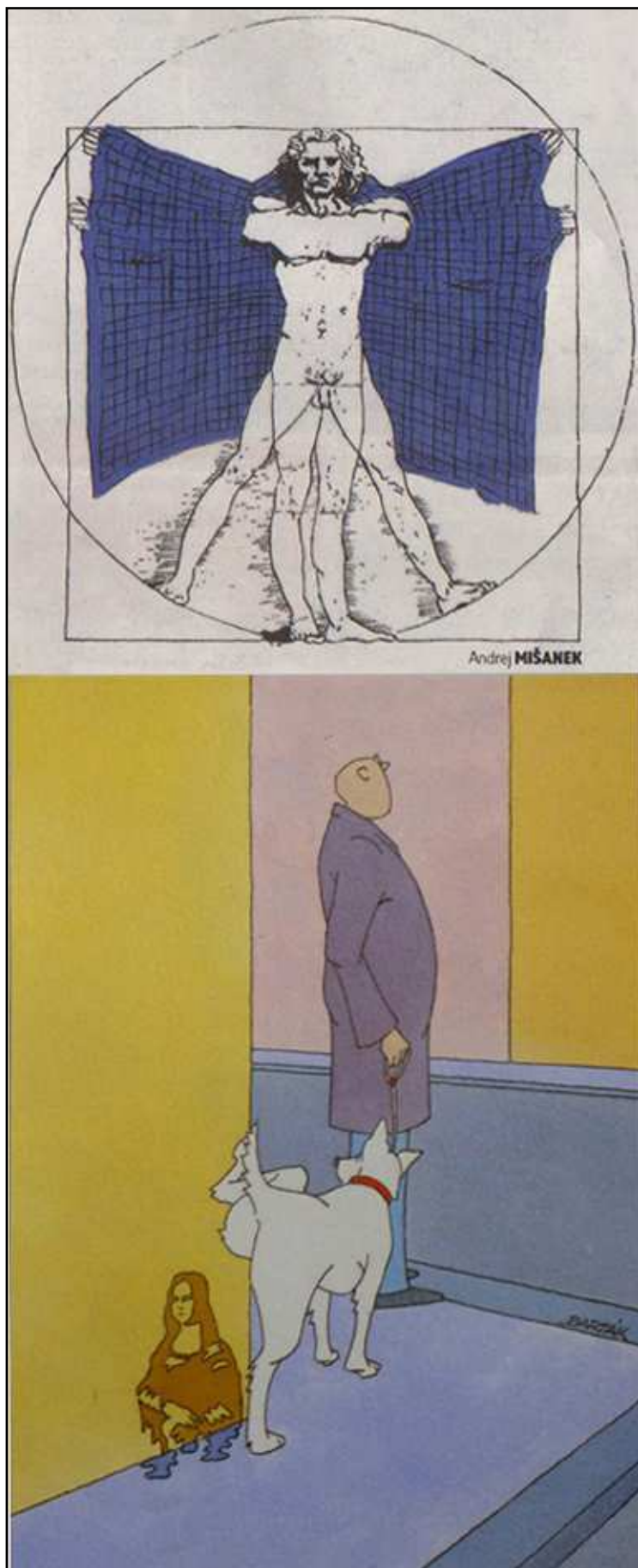
Přesto věříme, že ji netřeba Čechům tlumočit dle "v Česku po Česky". (IH)

Kresba: Robert Hallaschitz

2x / Fedor Vico aneb jeden Dereš (Bumerang), jedna Sedláčina (Sme)

Mistři pláten / *Leonardo da Vinci z Itálie*

Ale také **Andrej Mišánek** ze Slovenska a **Miroslav Barták** z Česka...

Každý si zvolil jiné dílo **Mistra da Vinciho**. A každý to své publikoval jinde.

Nahoře je Mišánkova verze *Vitruvian Mena* (jak ho někde nazývají) a objevil se v **BUMerangu** rodiny Vicovcov. Podle toho, že na satirický časopis vychází jako příloha bratislavského **Športu**, můžeme si třeba vybrat možnost, že se ten chlapík věnuje chytání v házenkářské brance... Nebo má ta síť nějaký hlubší význam?

Dole jde o Bartákovu pravidelnou vycházku se psem, která by se, kdyby "páníček" byl dost pozorný, mohla stát po staletí očekávanou událostí. Copak jste nikdy nečetli, že kdybyste dali stovce šimpanzů tisíc štětců a barev a nechali je u napnutých a našepsovaných pláten tisíc let, určitě by (podle zákona pravděpodobnosti) vzniklo i pár známých dosud děl pracně vytvořených lidskou rukou - a vlastně spíš nadlidskou schopností umělcovou?

Barták pro švýcarský měsíčník "Nebelspalter" pořídil jiného Leonarda - **Monu Lisu**, tentokrát však ne tu celoročně obdivovanou kdekým v Louvre, nýbrž nenápadně vyčůranou na pouliční roh velmi nadaným autorem (též o čtyřech údech jako nahoře) - žebobu na vodítku.

Karikaturista nás ovšem nechává v nejistotě, zda si toho laskní muž vůbec všimne a zda má po ruce nějaký ten aparát, kterým by tuto dějinnou událost zachytil...

Ale ono to vlastně tak u každého dobrého vtipu beze slov má být...

(g)

Na téma "**Mistři pláten**" (ale i soklů - viz *David* ve Firenzi) posílejte i nadále své verze slavných děl...

19. Antiwar Cartoon Salon Int'l Kragujevac 2017 - Srbsko

Jury letos vybírala z celkem tisícovky soutěžních příspěvků. Ve výsledkové listině srbské jury s rumunským honcem dvojníků *Pena-Paiem* v čele se mezi desítkou oceněných autorů objevila pouze trojice domácích karikaturistů a slušně finančně dotovanou *Cenu města Bydhoště* obdržel **Pavel Matuška** z Třebechovic pod Orebem.

Grand Prize :Izabela Kowalska /Poland

Grand Prix "The Peace Messenger"

+ 1500 euro: Izabela Kowalska

Wieczorek, Polsko (viz vedle!)

Gold Plaque + 1000 euro:

Oleg Dergačov, Kanada

Silver Plaque + 800 euro:

Huseyin Cakmak, Kypr

Bronze Plaque + 500 euro:

Slobodan Obradović, Srbsko

Mayor of Bydgoszcz (Polsko) Award

+ 750 euro:

Pavel Matuška, ČR (obr. viz dále!)

City of Ingolstadt (Německo) Award +

500 euro: Jovo Skomac, Srbsko

City of Bielsko-Biala (Polsko) Award +

500 euro: Stefan Prowijn, Belgie

City of Suresnes (Francie) Award +

500 euro: Suratno, Indonésie

City of Pitesti (Rumunsko) Award +

500 euro: Konstantin Kazančev,

Ukrajina

City of Carrara (Itálie) Award + 500

euro: Ivan Lazarevič, Srbsko

DIPLOMAS:

Bogdan Petry & Horia Crisan, Romania

Vjekoslav Bojat, Montenegro

Ivailo Tsvetkov, Bulgaria

Musa Gumus, Turkey

Josef Prcha, Spain

The International Jury:

Julian Pena-Pai, cartoonist, Romania, Jury president

Prof. Jugoslav Vlahovic, cartoonist, Serbia

Dr Spiro Radulovic, cartoonist, Serbia

Toso Borkovic, cartoonist, Serbia

Miodrag Stojilovic, president of Saloon Council, Serbia

ALEF 1st International Activist Drawing Arts Contest

TEMA: EL AGUA

International Cartoon Contest Braila 2017, Rumunsko

Jury ve složení Tudor OCTAVIAN, Leonte NASTASE, Constantin PAVEL a Doru AXINTE rozhodla o cenách letošního ročníku tak, aby se hlavní ceny nevzdálily od břehů Černého moře.

Grand Prize: Silvie TURCULET, Rumunsko

First Prize: Trayko POPOV, Bulharsko

Secend Prize: Livie STANILA, Rumunsko

Third prize: Andrei POPOV, Rusko

Čestná uznání: Armen HAMONANGAN, Indonesia; Cristian TOPAN, Romania; Pepe SANMARTIN, Peru.

1. Int'l Activist Drawing Arts Contest Denver 2017 - USA

Téma: **The Water / Voda**

Pořadatelé vybrali 69 prací mezi oceněné a z nich 3 pro ceny a k tomu jednu práci pro „Grand prize winner“.

Představili nejlepší kresby v Denveru (Colorado - USA) 15. - 17. 9. 2017 na výstavě v Denver Museum of Nature and Science

Gran Premio: Elena Ospina, Kolumbie (**viz níže!**)

1. cena: *Igor Smirnov*, Rusko

2. cena: *Saman Torabi*, Iran

3. cena: *Mojmir Mihatov*, Chorvatsko

The Winners of "Astra Motor International Cartoon Contest 2017" - Indonesie

1. Cena: **ASHADY** - Indonesie

2. Cena: Sun Shen Ying - Čína

3. Cena: Supriatin - Indonézie

The Power of Your Brain - Int'l Cartoon Submission Manila 2017 - Filipiny

Top Entries Showing the Human Brain (10 autorů)

Edwin Perales Gonzales, Peru

Dimitrios Georgopalis, Řecko

Slobodan Butir, Chorvatsko

Mohamed Ajeg Saeed Sadeghi, Iran

Yang Xia, Čína

Zlatko Krstevski, Makedonie

Rasha Mahdi, Egypt

Zbigniew Kolaczek, Polsko

Raed Khalil, Belgie

Top Entries Showing the Cognitive Skills (6 autorů)

Emad Salehi, Iran

Izabela Kowalska-Wieczorek, Polsko

Efat Amjadipoor, Iran

Érico Junqueira Ayres, Brazílie

Masoumeh Rahimi, Iran

Igor Smirnov, Rusko

Dva Poláci se ocitli mezi autory oceněnými
v Manile v „Síle mozku“

1. Int'l Festival of Satire, Humor and Caricature "Me, Itar Pejo" 2017 - Makedonie

Jury soutěže "Me, Itar Pejo" rozhodla 13. 9. 2017 o cenách, které budou uděleny na ceremoniálu 27. 10. 2017 v 19:00 hours ministrem kultury ve městě Bitola. Zde jsou výsledky v kategorii karikatura.

Caricature Awards:

Ze 78 příspěvků od autorů z mnoha zemí světa vybrali pořadatelé v kategorii cartoons tři hlavní ceny a sedm zvláštních cen:

First prize - Miro Georgievski, Macedonia

Second prize - Goran Celican, Serbia

Third prize - Mehmed Kahraman, Turkey

(Viz obr. vlevo!)

Apart from the main awards, the commissions decided to award special awards to some of the students at the competition, which will be announced on the day of awarding the awards.

1. international competition of cartoons "Beavers are laughing" - Ukrajina

Winners:

1. place: Alexey Kustovsky - Ukrajina

2. place: Armen Hamonangan - Indonesie

3. place: Victor Golub - Ukrajina

Special prize Beaver:

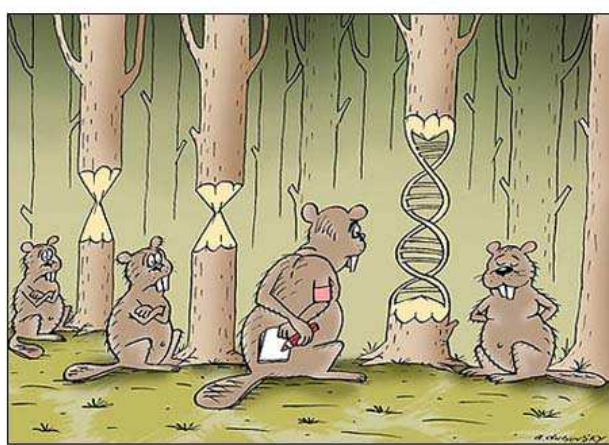
Igor Pashchenko - Rusko

Prize of audience sympathies of Bobritsa village:

Armen Hamonangan - Indonesie

Více o tom na:

[Results of the 1st international competition of cartoons "Beavers are laughing"](#)

22. Mercosur Contest Diógenes Taborda - Argentina

Gran Premio Diogenes Taborda 2017: Osvaldo Laino - Argentina

Premios Humor Gráfico:

1°Premio: Osvaldo Laino - Argentina

2°Premio: Viktor Bogorad - Rusko

3°Premio: Roozbeh Jafarzadeh - Iran

1°Mención: Roozbeh Jafarzadeh - Iran; 2°Mención: Miro Georgievski - Makedonie; 3°Mención: Darko Drljevic - Černá Hora

Premios Humor Digital:

1° Premio: Valeri Tarasenko - Rusko

2° Premio: Esmaeil Babael. - Iran

3° Premio: Lido Contemori - Itálie

1° Mención: Moises de Macedo Coutinho - Brazílie

Premios Caricatura:

1° Premio: Walter Toscano - Peru

2° Premio: Max Ziemer - Brasilie

3° Premio: Pedro Silva - Portugalsko

1° Mención: Daniel Diebold - Argentina

Premios Ilustración

1° Premio: Ulisses Araujo - Brasilie

2° Premio: Erico - Brasilie

3° Premio: Cai Weidong - Čína

1° Mención: Jordan Pop Iliev - Makedonie

Premio Dibujo:

1° Premio: Pawel Stanczyk - Polsko

2° Premio: Lidia Kalibatas - Argentina

3° Premio: Guillermo Arena - Argentina

1° Mención: Esmaeil Babael - Iran

Premio Humor infantil:

1° Premio: Lele Corvi - Itálie
2° Premio: Walex - Bulharsko
3° Premio: Babaei Mohammadreza - Iran
1° Mención: Darío Alonzo - Argentina

Premios VOSTFUNDACION

Premio Fundación Cultural Volpe Stessens: Klaus Pitter - Rakousko
Premio Trayectoria: Valeri Tarasenko - Rusko
Premio Estimulo: Eder Santos - Brazílie
Premio "Aquel Buzón": Walter Toscano - Peru; Abraham Averbuch Ash - Izrael; Nwokocha Azuka - Nigérie.

Třikrát

Pavel Matuška

v mezinárodním soutěžení:

Nahoře - práce pro protiválečnou soutěž v Srbském Kragujevaci s názvem „**Tenkrát na západě**“. Získala Cenu starosty polské Bydhoště + 750 euro

Uprostřed - v chorvatském Čakovci v katalogovém výběru soutěže na téma "maloměstský život" je zastoupen obrázkem „**Dokud nás žízeň nerozdělí**“

A dole - 1. ročníku iránské soutěži Nishkat na téma „**Karikatura dělá svět lepším**“ získal Pavel Matuška čestné uznání za toto své dílo nazvané „**Řeči do (příznivého) větru**“

Freedom cartoon

Competition 2017 - Polsko

Jury vedla **Elżbieta**

Laskowska, art historian, custodian, director of the Caricature Museum in Warsaw.

1. cena: Andrej Popov - Rusko

2. cena: Nikola Listeš - Chorvatsko

3. cena: Nenad Ostojič - Chorvatsko

Uznání: Ross Thomson - Británie a Paweł Stańczyk - Polsko

8. Int'l cartoons competition *Brain Sneezing* 2017 Prešov - Slovensko

Na fotu: Medzinárodná porota súťaže kresleného humoru **Kýchanie mozgu - od kalokagathie k hypochondrii a späť 2017** s šesti najvyššie ceněnými díly. **Zleva:**

Istvan Kelemen, autor kresleného humoru, ilustrátor a organizátor súťaží a výstav kresleného humoru, Maďarsko / **Vladimír Kazanevsky**, autor kresleného humoru a spisovateľ, Ukrajina / **Kjersti Lillebø**, riaditeľka MiA – Nórskej galérie kresleného humoru v Drobaku, Nórsko / **Mykhailo Shlafer**, autor kresleného humoru a riaditeľ festivalu humoru Karljuka, Ukrajina – predseda poroty (**uprostřed**) / **Arifur Rahman**, autor kresleného humoru a editor internetového portálu tOOns MaG, Nórsko / **Ivan Hanousek**, editor e-magazínu e-GAG, Česká republika / **Peter Rázus**, Galéria kýchania mozgu.

Ticho bolo ústrednou témou 8. ročníka medzinárodnej súťaže kresleného humoru **Kýchanie mozgu**, ktorej sa zúčastnilo **322 autorov** z celého sveta. Hlavnú cenu získal izraelský výtvarník Grigori Katz, ktorého výstavu už mohli Prešovčania vidieť v minulom roku.

Do finále se probójovalo těchto pět prací:

Uprostřed finalové kolekce je vítězný **Katzův** „bubeníček“ který neklepe na buben a kolemjdoucí ho nemíní vzbudit...
Kresba: **Grigori Katz** (Izrael)

Výsledky (tři nejvyšš oceněné kresby najdete na příští stránce!):

1. cena: Grigorij KATZ, Izrael
2. cena: Saman TORABI, Irán
3. cena: Romina CARRARA, Argentina

Krom těchto tří vítězných děl získali ještě další ceny obrázky těchto autorů:

Cena předsedy poroty: Andrej POPOV, Rusko

Čestná cena: Krzysztof GRZONDZIEL, Polsko

Čestná cena: Vojtech KRUMPOLEC, Slovensko

Čestná cena: "CRANBERRY" Snežinsk, Rusko (kolekce prací začínajících autorů)

The Brain Sneezing Gallery award: Igor LUKYANCHENKO, Ukrajina

The audience award: Zhaleh YOOSEFINEZHAD, Irán

The MyMamy NGO award: Alla CHAVDAR, Bulharsko

Obrázky vítězů *Freedom of Expression 2017* - Norsko

V rámci účasti organizátorů z **t00ns MaGu** v Prešově se konala vernisáž společné výstavy obrázků z norské a slovenské soutěže (viz článek v tomto GAGu). **Výsledky** letošní „*Freedom of Expression*“ *International Cartoon Contest* jsme přinesli v letním GAGu číslo 6-7, ale bez ukázek oceněných prací. Zde tedy jsou díla, která obsadila první a druhé místo:

1. cena: **José Antonio Rodríguez García, Mexiko** a 2. cena: **Bruno Hamzagic, Brazílie**.

	
First prize José Antonio Rodríguez García, Mexico	
	
Second prize Bruno Hamzagic, Brazil	

A jak vidíte, svobodymyslené kresby obou latinskoamerických tvůrců obdařili norští pořadatelé na stránkách vítězů i jejich osobními portréty.

6. International Cartoon Contest Sinaloa 2017 - México

Téma 1: A country called Mexico.

Podmínky pro THEME 1:

A maximum of 3 works can be submitted **by E-mail** - minimum resolution of 200 dpi, size 21.5cms x 27.9cms. -

poslat na: concursosinaloa2017@gmail.com nebo

concursobsinaloa2017@gmail.com

Please fill in the entry form and send it together with your work

(The entry form can be downloaded from

<http://concursosinaloa2017.orgfree.com>).

Téma 2: Honouring Rius and Naranjo.

In the last months two of the greatest Mexican cartoonists

have left us. We would like to honour them, inviting you to draw a cartoon portrait depicting the importance of their work and its legacy.

Počet: A maximum of 2 works can be submitted for each honoured artist.

Eduardo del Rio "Rius" prize: \$15,000 Mexican pesos.

Rogelio Naranjo prize: \$15,000 Mexican pesos.

DEADLINE: 24. 11. 2017

Winners will be notified by e-mail after **7. 12. 2017**.

Katalog: ano (catalogue with the winners and selected works will be available on the web page of the contest: <http://concursosinaloa2017.orgfree.com>)

International Human Rights Cartoon Award 2017 - Francie

Deadline: 30. 11. 2017

This competition opened from **11. 9. to 30. 11. 2017** is strictly reserved for press cartoonists from all over the world.

Téma: "Defending human rights"

Počet: maximum 2 cartoons [in high quality] together with their **short biography and photo portrait via email**.

Ceny (celkem 4):

Mémorial de Caen human rights cartoon award: 3000€

Siné award: 1000€

People's choice award: 1000€

Young citizen award: 1000€. Prize donated by United Sketches.

Prize winners will be officially announced at the Speeches for the Defence competition which will take place from Friday 26 January to Sunday 28 January 2018.

In January 2018, the selected nominees will see their cartoon published on the social media.

Deadline: 30. 11. tr. poslat na **adresu:** prixmemorial@unitedsketches.org

12. HumoDEVA Int'l Cartoon Contest 2017 „Winter“ - Rumunsko

Téma: WINTER - Zima (winter holidays, new year, winter sports, Santa Claus, snow, snowman, gifts, christmas tree, etc)

Volné téma: MY BEST OF 2016-2017

Pouze vtipy **beze slov** (pokud ano, tak krátký text v angličtině)

Počet: max. po 5 kusech na každé téma.

Pozor: na webu page <https://goo.gl/FZbKk4> najdete instrukce k posílání prací.

Rozměr: A4 či A3 - 300 DPI resolution, RGB, JPG or PNG format, with the maximum limit of 5 MB.

Uzávěrka: 30. 11. 2017

Ceny:

GOLD PRIZE - 500 \$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

SILVER PRIZE - 400 \$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

BRONZE PRIZE - 300 \$, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

10x PRIZE for EXCELLENCE, Special Honor Diploma and Personal Gallery on BestCARTOONS.net

Other Special Prizes offered by the sponsors may be awarded.

Adresa pro zaslání originálů: **CRISAN Publishing House**, strada Mihai Viteazu, bl. 47, ap 1, 330091 Deva, jud. Hunedoara, Romania.

The name of the cartoons, in english, must contain the entrant's family name, given name, country and a few keywords related to the work.

11. International Cartoon Contest Urziceni 2017 - Rumunsko

Téma: a) FREE - volné
b) "FROM YOUTH TO OLD AGE"

Deadline: 22. 11. 2017

Počet: max. 6 kusů na FREE THEME a
max 6 kusů pro THEME SECTION.

The cartoons must not contain any text.

The name of the cartoons must contain the entrant's family name, country and title of work (in English).

Formát: digitized in 300 DPI resolution, RGB color mode, in JPG format, with a max. size of 2 MB.

Adresa - kresby + CV na e-mail address: graficcontesturziceni@gmail.com.

Vyhlášení výsledků najdete na Urziceni 2017 website.

Ceny:

GOLD PRIZE - 500 euro, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

SILVER PRIZE - 300 euro, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

BRONZE PRIZE - 150 euro, Special Honor Diploma and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

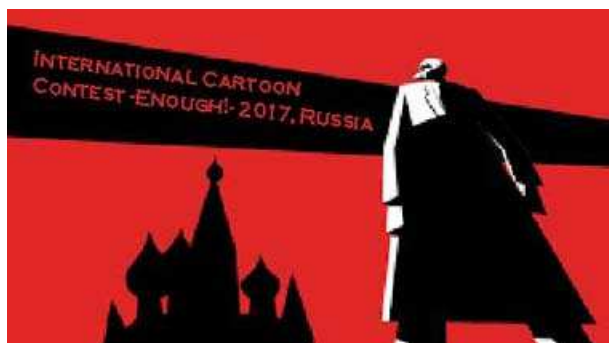
Ten EXCELLENCY Special Honor Diplomas and a Personal Gallery on BestCARTOONS.net

Other Special Prizes offered by the sponsors may be awarded.

Info: please e-mail us to: graficcontesturziceni@gmail.com.

Nicolae PETRACHE, General Manager of CH Urziceni.

International cartoon contest "Enough!" VŘSR - Rusko

Název =

DOSTA! DOLOJ! ENOUGH! DOST!

Big Digital Encyclopaedia of Caricature vyhlásila soutěž nazvanou "Enough!", věnovanou 100. výročí Russia's October Revolution (7. 11. 1917).

Více o tom: Big Encyclopedia of the Cartoon / <http://www.cartoonia.ru> / We encourage the participants to caricature famous historical figures, making use of allegory and allusion.

Formát: digital format, size A4, at a resolution of 300 dpi.

Počet: bez omezení - *without limit*.

Caricatures in the form of portraits will be judged in a separate subcategory.

Adresa: jen emailem na: postmarat@gmail.com

Deadline: 1. 11. 2017

Vyhlášení vítězů bude 7. 11. 2017.

Ceny

1. cena: 300 USD

2. cena: 200 USD

3. cena: 100 USD

Best caricature portrait: 50 USD

Katalog: The Contest catalogue, poster and diplomas will be emailed in PDF format.

The United Nations/Ranan Lurie Political Cartoon Awards - OSN / N. Y., USA

Deadline: 15. 10. - 15. 11. 2017.

Vyhlášení vítězů: 15. 12. 2017 na webu soutěže <http://www.lurieunaward.com/rules.htm>

Ceny:

1. Prize, Of Us\$ 10,000 and a Plaque.

2. Prize, Of Us\$ 5,000 and a Plaque.

3. Prize, Of Us\$ 3,000 and a Plaque.

10x Honorable Mention "The United Nations/Ranan Lurie Political Cartoon Awards Committee"

The entry must consist of reproductions only. The cartoon reproductions will be accepted only as published, with name of publication, language, and date included, accompanied by a newspaper reprint, and translated into English. Exhibits are limited to two cartoons per person. **Reproductions must be presented measuring no larger than 8,5 x 11 inches.** Větší nebudou připuštěny!

Přiložit autorovu *biography of no more than 75 words long, be written in clear English, and a picture of the entrant.*

Adresa:

THE UNITED NATIONS/RANAN LURIE

POLITICAL CARTOON AWARDS

25 Columbus Circle - New York, NY 10019

VRACENÍ: všechny práce včetně vítězných zůstávají pořadateli a nevrací se (and will not be returned). **Again:** Only copies (**not originals!**) will be accepted for consideration.Výstava + katalog: All material may be used for promotional purposes, including but not limited to inclusion in special United Nations albums or any other **albums and/or exhibits**.**Yıldırım Municipality Int'l Cartoon Contest, Yıldırım, Bursa - Turecko****Uzávěrka: 30. 11. 2017****Téma: "Být člověkem"**

Ať už jej říkáme "moderní" nebo "postmoderní", často procházíme obdobím, ve kterém se zpochybňuje naše lidství. Chystáme se zapomenout na to, co znamená být člověkem. Opravdu se chováme jako lidé? Snažíme se najít odpověď na tuto otázku s uměleckou perspektivou.

Technika: jakákoliv. Pokud jsou karikatury odeslány jako výstup počítače, musí být původně podepsány (*mokrý podpis*).**Rozměr kreseb alespoň A4 (21 x 29,7 cm), maximální A3 (29,7 x 42 cm) bez paspart.****Pozor: Dosud nikde neoceněné vtipy!** Velmi si podobné kresby anebo patřící jiným karikaturistům nebudou hodnoceny. Soutěžící musí poslat své karikatury společně s přihláškou obsahující identifikační údaje a se stručným životopisem.**Počet: maximálně 5 karikatur.**

Zadní strana každé práce by měla obsahovat informace o soutěžícím autorovi (Jméno, příjmení, adresa, telefon, identifikační číslo TC a e-mail). Díla, která neobsahují tyto informace, nebudou hodnoceny.

Adresa "Yıldırım Belediyesi 1. Uluslararası Karikatür Yarışması" :**Yıldırım Belediyesi Kültür ve Sosyal İşler Müdürlüğü****Barış Manço Kültür Merkezi, Mimar Sinan Mah.****Mimar Sinan Cad.****Yıldırım - Bursa / Türkiye****Ceny:****První cena: TL 5,000****Druhá cena: TL 4000****Třetí cena: TL 3000****Čestné uznání (3 ks): TL 750 / Čestné uznání mladým autorům do 18 let: 6 ks a TL 500**Jury: od 2. do 10. září 2017. Ceremoniál: Slavnostní předání cen se bude konat v termínu, který určí obec Yıldırım. **Vracení: Ne.** Díla může město Yıldırım využít nebo zveřejnit pro kulturní účely.**Info: Joseph KOCAMAZ - E-mail: yildirimcartoon@gmail.com ; Web: www.yildirim.bel.tr****1. Int'l Caricature Portraite Festival Beijing 2018 - Čína****Téma: Portréty světoznámých osobností (politika, kultura, věda...)**

Přednost mají nepublikované a rukou zhotovené obrázky

For published works, need clear indications of creation date, exhibition date and awards

Počet: max 5 kusů. Rozměr: 420x300mm a 800mmx600mm

Po první eliminaci přijde zasílání originálů poštou a to s autorovým vlastnoručním podpisem

Ceny:

30 nejlepších: 4000 RMB

93 dalších: 2000 RMB

Deadline: 23. 10. 2017 - kopie.**Adresa e-mail: Taosart@Taosart.CN****Po první selekci: 30. 11. 2017 vybrané originály poštou****Address for sending artworks: Zhejiang Tao's Culture & Art CO.,LTD Room503-505****No.68 Dingnan Rd. Shangcheng Dis. - Hangzhou - CHINA / Zip code: 310000**

Jury zasedají. Čekají na ně stovky vtipů. V **Hodžovi** - jako v **Meidaplanu**. **Přiděláte jim i vy práci?**

Kalendárium / K ocenění nabízí svět (a GAG) 8 nových soutěžních propozic!

Jednu ještě v říjnu, sedm soutěží s uzávěrkou během listopadu nabízejí pořadatelé. Že není nutno se moc zdrážet, ukazuje **Pavel Matuška**, jehož propracované malby se současným porotám obvykle líbí. Ale nikde nestojí psáno, že třeba i jednoduchá, černobílá, ovšem bravurně provedená črta s unikátním nápadem nemůže ve světě uspět. Pokud jde o téma, nějak se zvyšuje poptávka po člověčině. „**Human**“ přichází do módy: v Pekingu vyžadují *portréty slavných lidí*, v New Yorku to vyhraje určitě ta *nejhumánější satira*, ve Francii ocení „*lidská práva*“ a turečtí pořadatelé dokonce navrhnou „*být člověkem*“! Člověk, nakreslený i namalovaný hraje roli téměř v každém vtipu - a nejspíš i v mexické soutěži Sinaloa, kde se města plná lidí teprve vzpomínají na přírodní pohromy. A člověka si přejí také v Rumunsku, a to „*od mládí do stáří*“ - prostě každého věku! Ale neberte to zase smrtelně vážně, vždyť třeba Francouzi mají přímo v logu figurku od oceněného krále **černého** humoru jménem **Siné!** Jé! A málem bychom zapomněli na **Rusko!** Tam pořádají soutěž na téma **VŘSR** a určitě do ní patří **Lenin** (a *Trockij*). Když se narodili, museli to přece být lidi! (ih)

Měsíc	Název a místo soutěže	Body	Uzávěrka	V čísle
Říjen	„New Technologies“ - Baracaldo, Španělsko - NEW!	****	14. 10. 2017	9**)
	Caricature portrait festival 2018 - Čína - New!	-	23. 10. 2017	10
Listopad	I.C.C. „ Enough! “ VŘSR a revoluce - Rusko? - Nové	-	1. 11. 2017	10
	Ranan Lurie Political Cartoon Awards - USA - NEWS!	****	15. 11. 2017	10
	Urziceni - Rumunsko - Nové!	***	22. 11. 2017	10
	Sinaloa - Mexiko - NEW!	***	24. 11. 2017	10
	Human Rights Cartoon Award - Francie - News!	****	30. 11. 2017	10
	Being Human - Yildirim, Turecko - Nové	-	30. 11. 2017	10
	HumoDeva - Rumunsko - NOVÉ!	***	30. 11. 2017	10

*) ve sloupci Body vycházíme z hodnocení soutěže u cartoonistických portálů, hlavně však z vlastních zjištění.

Čím více hvězdiček, tím lepší soutěž. Bez hvězdiček jsou obvykle nové anebo méně důvěryhodné soutěže.

**) ve sloupci uvádíme číslo e-GAGu, v němž najdete český výtah z propozic. A odkaz na závazný originál.

e-GAGmag © * **Měsíčník autorů a přátel české karikatury**. Založeno r. 2003. 15. ročník. Toto je č. 2017/10 (638) z 15. 10. 2017 * **Číslo 2017/11 vyjde (asi) 15. 11. 2017** * Redakce: ivan.hanousek@dreamworx.cz **Hí, ih!**

Aktualita!

Z důvodů, které neprozradíme, jsme se tuhle rozhodli **NIKDY(!)** nepřekročit počet stránek **58**, pokud jde o rozsah magazínu e-GAG. A málem se nám to podařilo! Nakonec jsme ztroskotali na jedné **jediné straně navíc**, ale to bylo fakt naposled. Prozradíme však, že nám tak přebýlo přes deset hotových stránek! Např. „*Dvojrecenze*“, „*Blíženci*“, další „*Zub času*“, „*Objev*“, fotky z *Prešova* a tři tituly pro rubriku „*Časopisy*“. A navíc přišel ve čtvrtek výtisk *Mediažurnálu* č. 3, v němž se spoustou kreseb pochlubil **Václav Hradecký**. Takže - **příště!**